

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Kan Kvinder fejle? (A.W. Sandberg, DK, 1924).
Nordisk Films Kompagni.

Ns 1863/a (pdf: p. 2-78)
Ns 1863/b (pdf: p. 79-86)

Det Danske Filminstitut
/ Danish Film Institute

Nr. D-Ns, 1863 1863/a-2ex.

KAN KVINDER FEJLE? (DK, A.W.
Sandberg, 1924)

1924-VI
"Kan Kvinder fejle?"

Kan Kvinder fejle?

Teaterfilm

H O V E D P E R S O N E R N E :
- - - - -

Major Næsby

Helga, hans Datter

Ingeniør Helder

Kunstmaler Carlo Morton

Teresa Lucani, en ung Italienerinde

Tonio, hendes Broder

Carlo Mortons italienske Værtinde

1. Tekst:

Optoning: Typisk nordisk Skovlandskab i Snestorm. Billedet toner over i:

2. Kuperet Landskab i Snestorm. Gennem Landskabet snor sig en Jernbanelinie Billedet toner over i:

3. Jernbaneperron, der hører til Stationen i et Villakvarter. Det sner. Et Lokomotiv, paa hvilket en Fyrbøder og to Banearbejdere har taget Plads, staar parat til Afgang. Ved Siden af Maskinen staar en ung Mand i Samtale med Stationsforstanderen.

4. Tekst: Major Aage Næsby, som efter en Række glade Aar ved Garderhusarerne nu nød sit Otium i Aarnæs Villaby et Par Mil fra Hovedstaden.

Ved en Postkasse uden for Stationsbygningen. Major Næsby, en Mand paa omkring de 60 kommer hen til Postkassen, knapper sin Frakke op, tager et Brev frem og lægger det i Kassen. Han knapper - med en let Kuldegysning - Frakken til og skal lige til at fjerne sig, da han faar Øje paa den unge Mand, der staar ved Lokomotivet, - hvad der faar ham til at komme med et Udraab af Glæde.

5. Ved Lokomotivet. Stationsforstanderen siger til den unge Mand

Tekst: Paa Grund af Kulden har Skinnerne sleet sig mindst 3 Steder. Linien maa gøres klar til Aften-toget, Ingeniør Helder!

6. Nærbillede af Helder, som smilende nikker. Over sin Overalls har han en kort Lederjakke, saaledes at han, hvad det Ydre angaar, nærmest ligner en Arbejdsformand eller lignende.

7. Helder siger Farvel til Stationsforstanderen og skal netop til at springe op paa Lokomotivet, da Majoren kommer hen til dem og hilser Ingeniøren med et muntært Tilraab:

Tekst: Du her, min Dreng! Det var en behagelig Overraskelse!

Majoren og Helder veksler Haandtryk.

8. Tekst: Carlo Morton, som egentlig hed Carlo Mortensen og var eneste Barn af den stenrige Slagtermester Mortensen paa Nørrebro, var ingen Ven af den nordiske Vinter.

Nærbillede af Carlo, en ung, smuk Mand af den noget blaserede Type, som man træffer blandt det gode Selskabs Dagdrivere. Han staar foran et Staffeli ved Vinduet i et luksuøst indrettet Atelier. Han gør nogle Penselstrøg paa Lærredet, der forestiller en ung Pige, der er pittoresk drapperet i en eller anden italiensk Nationaldragt, og som bærer en Kurv med Frugt (Appelsiner) paa Skulderen.

9. Tekst: ---og Grunden til, at han i Aar saa længe havde opsat sin Rejse til Syden, var den, at en skjult og dragende Kraft holdt ham tilbage.

Del af Carlos Atelier. Paa et Podium, der er arrangeret foran Staffeliet, sidder den i italiensk Dragt klædte unge Pige, som Carlo er ved at male.

10. Tekst: Helga, Major Næsby's Datter, der med hele sin Sjæl kun aandede og levede i det Romantikkens Drømmeland, hvortil Carlos livfulde Skildringer fra Italien og hendes flittige Romanlæsning førte hende.

Nærbillede af Helga, som med et lykkeligt og drømmende Smil ser paa Carlo.

11. Del af Carlos Atelier. Carlo gør med en overlegen og noget træt Bevægelse nogle Penselstrøg.

12. Et Lokomotiv paa Perronen. Helder afslutter en Replik. Majoreren siger livfuldt:

Tekst: Og Forstærkningsarbejdet paa Banen kræver Din Nærværelse herude i 14 Dage! Saa har Du med det samme at flytte hjem til mig, - det manglede bare, at min gamle Regimentskammerats Søn skulde bo paa Hotel her i dette elendige Hul!

Helder takker, tager Afsked og springer op paa Lokomotivet.

13. Perron. Lokomotivet sætter sig i Bevægelse. Majoreren ser med en tilfreds Mine efter det, nikker Farvel til Stationsforstanderen og gaar.

14. Del af Carlos Atelier. Carlo holder op med at male, tager en Mandolin ned, som hænger ved Siden af Staffeliets, går hen til Helga, sætter sig paa en Pude ved hendes Fødder og begynder at spille.

Tekst: Kennst Du das Land, wo die Citronen blühen etc. Helga lytter betaget og drømmende.

15. Uden for Vinduet til Carlos Atelier. Snestormen raser voldsomt omkring Huset.

16. Ved Podiet i Carlos Atelier. Carlo fortsætter sin Sang for Helga, hvis Betagelse stiger.

Tekst: (Fortsættelse af Sangen, hvis Indhold bliver mere og mere glædende.)

Hed eet giver det et Sot i den unge Pige, og hun ser hen mod Vinduet. Carlo synger videre uden at lægge Mærke til noget.

17. Ved Vinduet i Carlos Atelier. En Krog har læsnet sig, og Vinduet tvinges op af Stormen. Der staar en Sky af Sne ind i Værelset.

18. Ved Podiet. Sangerens Glæde drukner i den indhvirvlende Snæs Kulde og Væde. Han farer op rystende af Kulde, - ogsaa Helga rejser sig og løber hen til Vinduet.

19. Del af Carlos Atelier ved Vinduet. Helga søger at lukke Vinduet, men Stormen river og slider i det. Carlo kommer hende til Hjælp, og det lykkes dem endelig at faa lukket Vinduet. Hun ser paa ham med dyb Beklagelse i Blikket og siger:

Tekst: Ikke engang vore Drenge om Sol og Poesi lader dette forfærdelige Land i Fred. Hvor De er lykkelig, som skal rejse herfra.

20. Ved Vinduet. Carlo bøjer sig smilende ned mod den unge Pige og siger:

Tekst: See lykkelig kan De ogsaa blive. Det beror ene og alene paa Dem selv!

Han lægger Armen om hendes Skuldre, drager hende ind til sig og hvisker noget i hendes Ore. Hun ser næsten forførdet paa ham og

ryster saa paa Hovedet. I det samme hører de Telefonen ringe, farer sammen og ser frem i Værelset. Han slipper hende og gaar hurtigt hen i den Retning, hvorfra Lyden kom.

21. Ved et Bord i Carlos Atelier. Carlo griber Røret, lytter et Øjeblik, og kalder saa paa Helga. Hun kommer hen til Bordet, tager Telefonen og lytter.

22. Ved Skrivebordstelefonen i Næsby's Bibliotek. Majoren taler ivrigt i Telefonen:

Tekst: Du kommer altsaa hjem i ordentlig Tid til Middagen, mit Barn. Jeg venter fremmede og...

Han taler videre.

23. Ved et Bord i Carlos Atelier. Helga lytter et Øjeblik, tager Mikrofonen fra Øret og vender sig med et Par Ord til Carlo. Denne nikker naadigt smilende. Hun genoptager saa Telefonsamtalen og siger:

Tekst: Jeg tager Carlo Morton med mig, Fader. Han skal rejse til Italien i Aften og...

Hun kommer med et Par Ord endnu, lytter et Øjeblik og lægger saa Røret.

24. Paa Lokomotivet i Snevejret. Helder staar tilsodet og varm foran Fyrstedet paa det frembrusende Lokomotiv. Han søger gennem Snetykningen at holde Øje med Jernbanelinien og det forbiglidende Landskab. Billedet toner bort.

25. Del af Carlos Atelier med Udgangsdøren. Helga, der er i Pelskaabe og Skindhue, staar og venter paa Carlo, der ogsaa er vinterklædt, og som er optaget af at lægge et Par Skitser i sin Mappe. Den unge Pige vil se paa en af dem, men Carlo stikker den i Mappen med en afværgende Bevægelse: "Jeg skal vise Dem den siden!" Hun smiler, han lukker Mappen til og gaar ud sammen med den unge Pige.

26. Uden for Ejendommen, i hvilken Carlo har sit Atelier. Der holder en elegant Bil og venter. Carlo og Helga kommer ud, stiger ind i Vognen og kører bort.

27. Del af Jernbanelinien med en Vejoverskøring. X Lokomotivet med Helder og hans Ledsagere kommer paa Ližien og standser ved Vejoverskøringen. Helder og de to andre springer af.

28. Vej gennem Skoven. Bilen med Helga og Carlo kommer kørende, forsvinder i en Vejkurve.

29. Foran Vejoverskøringen ved Jernbanelinien. Bilen med Helga og Carlo standser foran : Overskøringen, som spærres af Helders Lokomotiv. Helder og hans Folk staar foran Lokomotivet og undersøger Skinnerne. Ingenieren slaar med en Hammer paa en af disse.

30. I Bilen foran Vejoverskøringen. Helga og Carlo er stærkt indignerede og drøfter Situationen. Maleren rejser sig og stiger - med et Par Ord til Helga - ud af Bilen. Den unge Pige følger hans Eksempel.

31. Ved Lokomotivet paa Banelinien. Carlo kommer hen til Helder og hans Folk, som er for optaget af deres Arbejde til at lægge Mærke til ham. Helga, som ogsaa kommer, bliver staaende lidt bagved Kunstmaleren, som atter gør et Forsøg paa at blive hørt. Helder er færdig med den Instruktion, han har givet den ene Banearbejder og vender langsomt sit sodede Ansigt mod den talende. Carlo udbryder heftig:

Tekst: De Herrer Banearbejdere bilder sig vist ind, at de i al Evighed kan spærre Trafikken paa offentlig Vej!

32. Nærbillede af Fyrbøderen paa Lokomotivet. Med et svadent Grin lukker han op for en Ventil eller lignende.

33. Ved Lokomotivet paa Banelinien. Helder ser undersøgende paa Carlo og skal til at svare, da Lokomotivet udspyer en Røgsky, som indhyller Carlo - der staar nærmest - fra Isse til Fod, og som i mindre Grad generer de andre.

34. Nærbillede af Carlos forbitrede Ansigt i Røg - og Sodskyen. Han spytter og skærer Ansigter og søger forgæves at give sin Vrede Luft i Ord.

35. Nærbillede af Helder, som brister i Latter.
36. Nærbillede af Helga, som staar bag ved Carlo, og i hvem Hæmen blusser op.
37. Ved Lokomotivet paa Banelinien. Carlo styrter rasende hen mod Ingeniøren, der stadig ler, da Helga kommer hen til ham og griber ham i Armen:
- Tekst: Lad os straks komme herfra, - med den Slags Personer taler man ikke!
- Helder ser paa den unge Pige. Der er et beundrende Glimt i hans Øjne.
38. Nærbillede af Helga, hvis Blik lyner af Foragt og Vrede.
39. Ved Lokomotivet paa Banelinien. Den forbitrede Carlo vender sig og gaar sammen med Helga tilbage til Bilen. Helder ser et Øjeblik efter dem og springer saa op paa Lokomotivet.
40. Foran Vejoverskæringen. Helga og Carlo tager atter Plads i Bilen, og i det samme bakker Lokomotivet, saa Vejen bliver fri. Bilen kører over Banelinien.
41. I Bilen, da den passerer Jernbanelinien. Helga kaster et sidste forbitret Blik i Retning af Lokomotivet.
42. Paa Lokomotivet, som er standset paa den anden Side af Vejoverskæringen. Helder, hvis sodede Ansigt er eet stort Smil, vinker Farvel med sin Pelsbus.
43. I Bilen. Helga vender sig bort med Afsky. Maleren stopper Tæppet til omkring hende.- - Billedet blandes af.
44. Tekst: Klokken nærmede sig 6, - den faste Tid for Middagen i Major Næsby's Hus.
- Optoning. Salonen hos Major Næsby. Foran den aabne Kamin, i hvilken Brændet gløder, sidder Helga og Carlo, begge i Aftentoilette. Majoren, der er i Smoking, har taget Plads i en Lænestol ved Vinduet og læser i en Avis.
45. Ved Kaminen. Carlo lægger sin Cigaret fra sig, tager sin Mappe, som ligger foran ham paa Rygebordet, aabner den med en hemmeligheds-

fuld Mine og tager en Skitse frem, idet han siger:

Tekst: Medens vi endnu er uforstyrrede, vil jeg vise Dem denne Skitse fra Venedig, Adrias stolte, slumrende Dronning!

Han rækker den unge Pige Skitsen, og hun betragter den.

46. Skitse af et venetiansk Palads i Maaneskin. Paladset vender ud til en Kanal, og ved dets Trappe ligger en Gondol fortojet.

47. Ved Kammen. Den unge Pige betragter Skitsen med Henrykkelse, medens Carlo med Glød i Stemme og Mine forklarer:

Tekst: I stille Drømme ligger det gamle Palads der ved Kanalens maaneglitrende Vande. Nogle faa udvalgte er den Gave givet at læse i dets Minders Bog...

Han taler videre, og hun lytter næsten i Ekstase til hans Ord og stirrer frem for sig med fugtige Øjne. Billedet toner bort.

48. Uden for et venetiansk Palads, der ligger ved en Kanal. (Det samme, der har været vist paa Skitsen) I Maaneskinnet aabnes sagte Døren til Paladset. En ung Dame med vene^tiansk Schawl om Hovedet sniger sig ud og gaar ned til Gondolen, hvor en maskeret Yngling i Renaissanceedragt, og som har kastet en Slængkappe om sig, modtager hende. Han hjælper hende om Bord og fører hende hen til en med Hynder belagt Siddeplads foran Kahytten midt i Baaden. Gondoliøren sætter Fartøjet i Bevægelse, og stille glider det ned ad Kanalen.

49. I Gondolen. Damen, der sidder paa en Fløjelshynde, slaar Schawlet tilbage, og man ser, det er Helga klædt i Renaissanceedragt. Kavalieren tager sin Maske af. Det er Carlo. Han synker ned paa en Pude ved den skønnes Fødder, griber hendes Haand og trykker et Kys paa hendes alabasterhvide Arm.

50. Parti fra Canale grande (F.Eks.) Gondolen, der kommer fra en Sidekanal, glider ind paa Canale grande.

51. I Gondolen. Carlo, der stadig sidder ved Helgas Fødder, tager en Mandolin og slaar den an. Den unge Pige lytter betaget til Tonerne. Billedet toner bort.

52. Ved Kaminen i Næsby's Salon. Carlo holder op med at tale, og Helga ser paa ham henrykt og begejstret. Hun vil give ham Skitsen tilbage, men han siger:

Tekst: Nej, Skitsen er min Afskedsgave til Dem. Den kan maaske faa Dem til engang imellem at mindes Deres Ven Kunstmaleren, som - naar han opholder sig i Solens og Lykkens Land - aldrig vil opgive Haabet om at se Dem der!

Hun giver ham rørt Haanden, som han entusiastisk trykker, da deres Opmærksomhed henledes paa noget, der foregaar henne ved Døren. De ser derhen.

53. Ved Døren. Tjeneren aabner Døren for Helder, som modtages af Majoren, der fører ham hen til Kaminen.

54. Ved Kaminen. Helga og Carlo veksler et forstaaende Blik. "Men det er jo Fyren fra Lokomotivet", hvisker Carlo, og Helga nikker bejaende i stille Indignation. De rejser sig, og Majoren og Helder kommer hen til dem. Den førstnævnte præsenterer den Nyankomne.

55. Nærbillede af Helga, som stift og koldt siger:

Tekst: Tak Fader, jeg har i Forvejen haft den Glæde at træffe Ingeniøren!

56. Nærbillede af Helder, der nikker indrømmende med et lidt forlegent Smil.

57. Ved Kaminen. Majoren lægger ikke Skjul paa sin Overraskelse, men \times i det samme kommer tjeneren og melder:

Tekst: Der er serveret!

58. Del af Salonen med Kaminen og Dørene til Spisestuen. Helga tøver et Øjeblik, men da Faderen ser bønligt paa hende og gør en angstelig og afværgende Bevægelse mod hende, bøjer hun Hovedet let for Ingeniøren og tager hans Arm. Tjeneren slaar Dørene til Spisestuen op, og det unge Par, hvis Følelser i Øjeblikket er saa forskelligeartede, forsvinder ind i Spisestuen fulgt af Majoren og Kunstmaleren. - Afblending.

59. **Tekst:** Efter Middagen arrangerede Helga til sin Faders stille Forargelse et musikalsk Orgie, der stod i La belle Italias Tegn.

Optoning. Næsby's Salon. Helga sidder ved Pianoet og akkompagnerer Carlo, som af fuldt Bryst synger en Arie, idet han af og til kaster et Blik ned paa Nodebladet for at kunne gaa videre med Sangen. Majoren, hvis godmodige, martialske Ansigtstrek har et lidende Udtryk, sidder med halvlukkede Øjne i en Sofa over for Ingeniøren, som adspredt piller ved sin Kaffekop. Paa en Bakke paa et Bord staar Kopper, Cognak og Likører med tilhørende Glas.

60. Ved Pianoet. Carlo, der galter i højen Sky, kaster et hurtigt Blik ned paa Nodebladet.

61. Nærbillede af Nodebladet, paa hvilket der er trykt en eller anden vulgær italiensk Sang med italiensk Tekst i øverste Linie - og dansk Oversættelse i nederste.

62. Ved Pianoet. Carlo tager fat med fornyet Kraft. Helga, der et Øjeblik hviler i Akkompagnementet, ser op og opdager pludselig noget.

63. Nærbillede af Helder, som stilfærdig skjuler en stor Gaben bag sin Haand.

64. Nærbillede af Helga, hvis Øjne skyder Lyn af Forbitrelse, medens hun lader sine nervøst skælvende Fingre løbe hen over Tangenterne.

65. Nærbillede af Majoren, som med en Viljeanspændelse river sig ud af sin Dvale. Han ser paa Uret, og hans Ansigt faar pludselig et Udtryk af Lettelse.

66. Del af Næsby's Salon med Pianoet. Majoren rejser sig hurtigt, gaar hen til Sangeren og siger:

Tekst: Undskyld, at jeg afbryder, men hvis De vil naa Nattoget, har De ingen Tid at spille!

Carlo nikker, - tager Afsked med sin Vært og bukker stift for Helder, som med et let Nik besvarer hans Hilsen.

67. Nærbillede af Helder, som overlegent slaar ud med Haanden og siger:

Tekst: Lykke paa Rejsen, Herr Morton! Og hils de andre "Gibskatte" fra mig! Efter hvad De har ladet os høre i Aften, lader det næsten til, at de jamrer endnu værre end vore danske Katte i Marts!

68. Nærbillede af Carlo og Helga. Han ser paa hende, og de veksler indignerede og forstaaende Blikke.

69. Del af Næsby's Salon med Pianoet. Majoren undertrykker et Smil. Carlo ser overlegent paa Ingeniøren, - siger saa et Par Ord til Helga og gaar ud sammen med hende. Majoren lader Armene falde ned langs Siderne og udstøder et Lettelsens Suk: "Gud ske Lov, at han trak sig tilbage"! - Han gaar hen til Bordet, skænker sig en Cognak, og vil ogsaa skænke for sin Gæst, men denne betyder ham med en Haandbevægelse, at han ikke ønsker nogen. Majoren sætter sig ved Bordet, medens Ingeniøren gaar hen til et Vindue.

70. Ved et Vindue i Salonen. Helder ser med dystre Mine ud gennem Vinduet.

71. Foran Indgangen til Næsby's Villa. Næsby's Bil holder derude. Carlo, der er rejseklædt, og Helga, der har slaaet et Aftenslag om sig, kommer ud fra Villaen og bliver staaende foran Døren til Bilen.

72. Ved Døren til Bilen. Carlo siger, idet han gør en Bevægelse mod Villaen:

Tekst: Helga, jeg forstaar, hvad De maa lide under disse i Sandhed barbariske Forhold.

Hun nikker melankolsk, og han fortsætter indtrængende og lidenskabeligt:

Tekst: Endnu er det ikke for sent! Tag en kraftig Beslutning og følg med mig - til Verona - til Romeo og Julies Grav!

73. Nærbillede af Helga. Det giver et Sæt i hende, men straks efter siger hun med et Smil:

Tekst: I Selskabstoilette - og 10 Graders Frost, Nej, det gaar aldrig an!

74. Ved Døren til Bilen. Carlo smiler ogsaa, - bliver saa med eet alvorlig - griber den unge Pige i Armen og hvisker:

Tekst: Men hvis jeg nu ventede med at rejse til i Morgen - - - -!

Helga besvarer hans Blik, og der er et længselsfuldt Udtryk i hendes Øjne. Hun staaret Øjeblik i Tvivl, saa kommer der noget forskræmt i hendes Blik, og hun ryster paa Hovedet: "Nej, det er umuligt!" Carlo ler med en resigneret Mine og trækker paa Skuldrene. Han vil gaa ind i Bilen, men standser:

Tekst: Hvis De ombestemmer Dem, saa er her min Adresse! Han giver hende et Kort og stiger saa ind i Bilen.

75. Ved et Vindue i Salonen. Helder er baade skinsyg og forarget. Han ser atter ud ad Vinduet.

76. Uden for Indgangen til Villæen. Bilen kører bort. Helga strækker længselsfuldt Armene ud efter den Bortkørende.

77. Ved et Vindue i Salonen. Helder, hvis Mine baade er haanlig og bitter, kopierer Helgas Armbevægelse og siger med et besk Smil:

Tekst: Carlo mio - - -

78. Del af Næsbys Salon. Tjeneren sætter en Siphon og en Kaffe-caffel med Whisky paa Bordet foran Majoren. Helder vender sig med en tver Mine fra Vinduet og gaar hen til Kaminen.

79. Ved Kaminen. Helder tager med en heftig Bevægelse en Cigaret fra et Metalbæger paa Kaninfrisen. Han kommer derved til at skubbe den af Helga der henlagte Skitse pæd, saa den falder i Ilden.

80. Nærb. af Kaminen. Skitsen falder ned i Ilden.

81. Nærbillede af Helga i Døren til Hall'en. Hun udstøder et Skrig og stirrer med vidt opspærrede, rædselsslagne Øjne hen mod Kaminen.

82. Ved Kaminen. Helder bøjer sig ned og forsøger med Ildrageren at kradse den brændende Skitse ud fra Ilden. Helga styrter hen til ham og følger med rasende og urolige Blikke hans Anstrængelser. Han griber hurtigt Skitsen med Haanden uden at bryde sig om, at han brænder sine Fingre, og faar hurtigt Ilden slukket. Helga river hurtigt Kunstværket til sig, kaster et sønderknusende Blik paa den ulykkelige Ingeniør og siger:

Tekst: Tølper!

Hun vender ham saa Ryggen.

83. Nærbillede af Majøren ved Bordet. Han ser bestyrtet op.

84. Salonen. Helga forsvinder ud ad Døren med den halvt forkullede Skitse i Haanden. Majøren farer op og styrter hen til Helder, som ganske paff staar ved Kaminen. Næsby kommer med et Par undskyldende Ord og skynder sig saa ud efter Datteren. Helder sætter sig nedslaaet i en af Lænestolene foran Kaminen.

85. Trappeafsats uden for Døren til Helgas Værelse. Helga skal netop til at aabne Døren, da hun hører Faderen kalde, hvad der faar hende til at standse og vende sig om. Hendes vrede Ansigt bærer Spor af friske Taarer. Majøren kommer pustende op ad Trappen, han ser meget ophidset ud og bliver staaende foran Datteren og begynder at tale heftigt til hende.

86. Ved Kaminen i Salonen. Helder, der stadig er meget nedslaaet, sidder i Lænestolen og binder mekanisk sit Lommetørklæde omkring den forbrændte Haand.

87. Trappeafsats uden for Døren til Helgas Værelse. Helga slutter en heftig Replik, og Faderen, der er mere myg end før,

siger baade fortvivlet og bønfyldende:

Tekst: Husk dog paa, mit Barn, at han er Søn af Din Faders bedste Ven og skal være vor Gæst i mindst 14 Dage!

Harmen blusser op i Helga stærkere end nogen Sinds, og hun svarer:

Tekst: I 14 Dage! Og det tror Du, jeg vil finde mig i!

Hun brister i en heftig Graad, vender sig bort fra Faderen og styrter ind ad Døren, som hun smækker i efter sig. Majoren ser som himmelfalden efter hende og gaar saa tilbage ned ad Trappen.

88. Ved Kaminen i Salonen. Helder sidder som før, da Majoren kommer tilbage og paa ny beder Gæsten undskylde. Han siger:

Tekst: Jeg ved virkelig ikke, hvad jeg skal stille op med hende. Hun mistede tidligt sin Moder og er saa overspændt og egenraadig!

Majoren gaar nervøst op og ned ad Gulvet og taler saa videre.

89. Helgas Værelse. Helga sidder i Sofaen og betragter med fortvivlede, taarefyldte Øjne den ødelagte Skitse, som hun stadig holder i Haanden. Hun rejser sig, gaar hen til Vinduet og kaster et Blik ud ad det.

90. Ved Vinduet i Helgas Værelse. Det sner nu stærkt igen, gennem Vinduet skimtes noget af Havens hvide Træer. Det gyser i Helga, og hun trækker hurtigt Rullegardinet ned.

91. Del af Næsby's Have. Maanen staar op og belyser det vinterlige Landskab. - Afblænding.

92. Tekst: Først hen paa Morgenstunden faldt Helga i en urolig Søvn.

Opblænding. Helga ligger i Sengen og sover. Hun bevæger sig uroligt i Søvn. - Billedet toner bort. -

93.

94. Ved Sengen i Helgas Værelse. Et lykkeligt Smil spiller om Helgas Læber, - hun slaar Øjnene op, rejser sig op i Sengen og tænder det elektriske Lys. Hun stirrer et Øjeblik frem-for sig, staar saa op, tager et Par Tøfler paa og gaar hen mod Skrivebordet.

95. Ved Skrivebordet. Helga kommer hen til Bordet, søger efter noget og finder et Visitkort frem. Hun kaster et hurtigt Blik paa det.

Tekst: Carlos Visitkort. Under Navnet har Maleren skrevet:
 Adresse : Costa di riviera
 Margano
 Italia

Hun nikker besluttet - og rejser sig.

96. Ved Sengen i Holders Værelse. Ingeniøren sover uroligt. Han ligger paa højre Side, og paa Væggen foran ham optoner Klaviatret af et Flygel, paa hvis Nodestativ Nodebladet med den vulgære italienske Vise staar, som Carlo sang i Næsbys Salon. Højt lydt jamrende springer en hvid Kat hen over Tangenterne. - Synet toner atter bort, medens Ingeniøren vender sig i Sengen og borer Hovedet ned i Pudsen.

97. Tekst? At Helga den næste Morgen savnedes ved Frokostbordet forargede Majoren mere end det egentlig foruroligede ham, - vant som han var til Datterens stadige Udflugter til Byen. Men ud paa Aftenen - -

Opblønding. Majoren ved Skrivebordet i sit Bibliotek. Han sidder fordybet i en Avis, da Tjeneren kommer med et Telegram. Majoren bryder det og gennemlæser det med alle Tegn paa Bestyrtelse. Han farer op, staar et Øjeblik som forstenet og styrter saa ud ad Værelset.

98. Holders Værelse hos Næsbys. Helder ~~staar~~ foran et Toilet-spejl og sæber sig ind til Barbering, da Døren - uden forudgaaende Bankning - rives op, og Majoren ~~styrter ind og~~ han til Ingeniøren, som overrasket ~~gælder~~ sit indsæbde Ansigt mod ham.

99. Ved Toiletspejlet. Helder ser spørgende paa sin Vært, som had Bæsvær faar taget sig saa meget sammen, at han kan udbryde:

Tekst: (Telegram, afblændet foroven)

Major Næsby, Adrhæs.

Da Du har tvunget mig til at rejse bort, beder jeg Dig om endelig ikke at efterfølge mig, det vil ikke nytte Dig noget. Jeg skal senere lade høre fra mig.

Helga

100. Del af Holders Værelse med Toiletspejlet og Døren. Helder ser bestyrtet paa Majoren, som fortvivlet synker bænken paa en Stol for straks efter at fare op og give sig til håndervridende at vandre op og ned ad Gulvet: "Hvad i Alverden skal vi gøre?" - Helder søger at berolige sin Vært, tvinger ham ned paa en Stol og kommer med en Bemærkning. Majoren nikker resigneret, og Helder ringer paa Tjeneren, der straks efter kommer. Han faar en Ordre og skynder sig ud.

101. Ved Balingen paa en Dampfærge. Det er Aften og Maaneskin. Helga, der er i Pelskaabe og Skindhue, ser ud over de vuggende Bølger.

102. Del af Holders Værelse med Bordet og Døren. Helder, der stadig er indsebet, og Majoren sidder ved Bordet. Den sidstnævnte, oven hven der nu er kommet mere Ro, taler ivrigt med Chaufføren, der med Huen i Haanden staar foran ham. Længere borte - i Nærheden af Døren - staar Tjeneren og en Pige. Chaufføren ryster paa Hovedet og siger:

Tekst: Nej, begge Bilerne staar i Garagen og ser ikke ud til at have været ude hele Dagen.

Majoren ser raadvild ud og betyder Tjenestefolkene, at de kan gaa. Tjeneren og Pigen forsvinder ud ad Døren, og Chaufføren styrer hen mod denne. Majoren vender sig mod Ingeniøren.

103. Ved Bordet i Halders Værelse. Majoren, der bunde er raadvild og fortvivlet, siger:

Tekst: Jeg vilde gerne give min halve Formue for den mindste Oplysning, der kunde bringe os paa Sporet.

104. Nærbillede af Chaufføren, der er paa Vej ud ad Døren. Han standsor, og en Antydning af et Smil opklarer et Øjeblik hans Ansigt.

105. Ved Bordet. Chaufføren kommer hen til Bordet og siger tøvende, medens han forlegent drejer Huen mellem Fingrene, at han ved noget, som muligvis kan give dem en Ledetraad. "Saa ud med Sproget, for Pokker!" gisper Majoren dirrende af Utaalmodighed. Chaufføren rømmer sig og begynder at tale:

Tekst: Da Herr Morton i Gaar tog af Sted, og Frøkenen fulgte ham til Bilen -

Han taler videre - Billedet toner bort.

106. Ved Døren til Bilen uden for Nasbys Villa. (Billedet set fra Chaufførens Plads) Carlo hvisker til Helga med Lidenskab i Stemmen:

Tekst: Endnu er det ikke for sent! Tag en kraftig Beslutning og følg med mig - til Verona - til Romeo og Julies Grav! Det giver et Sæt i Helga, og hun ser et Øjeblik paa ham som fortryllet. Billedet toner bort.

107. Ved Bordet. Majoren, der dirrer af Ophidselse, betyder med en Haandbevægelse Chaufføren, at han godt kan gaa: "Tak, det er udmærket!" Men Mænden bliver tøvende staaende og ser paa sin Herre, som om han vilde erindre ham om noget. Helder smiler - "Ja, det var jo sandt", numler Majoren, tager sin Tegnebog frem og giver Chaufføren en Tikroneseddel.

108. Nærbillede af Chaufføren, der bliver noget lang i Ansigtet og stirrer paa Seddelen.

109. Ved Bordet. Majoren kaster et Blik paa Chaufføren: "Naa, er De ikke kommen af Sted endnu?" Helder smiler, og Chaufføren trækker sig nedslaaet tilbage; da han er forsvunden, farer Majoren op.

110. Nærbillede af Majoren, der er mere ophidsat og uligevægtig end nogen Sinde før, og som raaber:

Tekst: Du gode Gud, hvad skal jeg dog gøre? Mit Navn - Familiens Ære!

Og han løfter de knyttede Hænder mod Himmelen.

111. Del af Helders Værelse ved Bordet. Majoren fortsætter sin rastløse Vandring op og ned ad Gulvet. Helder rejser sig og betragter et Øjeblik tankefuldt sin Vært, - river saa Barberstykket fra Halsen.

112. Nærbillede af Helder, der ser ud til at have fattet en Beslutning, tørrer Barbersæben af Ansigtet.

113. Del af Helders Værelse ved Bordet. Helder afbryder Majoren i hans fortvivlede Vandring, og trykker ham ned i en Stol:

Tekst: Vær nu rolig og lad mig ordne Sagen!

114. Ved Bordet i Helders Værelse. Majoren ser spørgende paa sin Gæst: "Hvorledes vil Du bære Dig ad med det?" Helder fortsætter:

Tekst: Jeg skaffer mig en Vikar paa Jernbanen og tager selv til Verona - til Romeo og Julies Grav!

Majoren kommer ivrigt med et Spørgsmaal, og Helder svarer:

Tekst: Og naar jeg kommer tilbage, har jeg Deres Datter med, - frisk og sund og, som jeg haaber, fri for alle romantiske Grillen. - Skal vi vedtage det?

Han giver Majoren Haanden, og de to Herrer besegler Aftalen med et Haandtryk. - Afblønding.

115. Tekst: Den maleriske lille By Margano ved Lago di Garda, der ligger en 7-8 Mil fra Verona, var de sidste Aar blevet et skattet Tilflugtssted for udenlandske Kunstnere.

Pittoresk Billede af den naturskønne By. Den ligger badet i

Morgensol. - Billedet toner over i:

116. Gads i Margano med typisk italiensk Folkeliv. - Der drejes Panorama og standses til sidst ved et malerisk Osteri.

117. Uden for Osteriet. En ca. 13aarig Dreng, der er udstyret med en Gadesølgers Krankiste; i hvilken der findes forskellige billige Nosaiksmykker, Statuetter, Souvenirs o; lign. springer med et Ansigt, der straalere af Glæde; hen mod Døren til Huset.

118. I Osteriet. Nogle faa Gæster sidder ved et Par Borde og drikker Landvin eller spiser en eller anden Ret. Værten - en midaldrende Mand af et godmodigt Udseende - er ved at tappe Vin af et Fad; der ligger i et Hjørne; da Døren aabnes, og Drengen med Krankisten stormer ind. Han standses indskudt for Døren og faar saa Øje paa Værten, der med et velvilligt Smil ser op;

119. Tekst: Tonio, den lille flinke Gadesælger, der paa Grund af sin Tjenstvillighed og sit fræjdige Humør, var hele Byens Yndling,

Nærbillede af Tonio, som glædestraalende vinker til Værten.

120. Hjørnet i Osteriet med Vinfadet. Tonio kommer hen til Værten, som ivrigt spørger om, hvad der er paa Færde. Drengen hvisker henrykt:

Tekst: Vores Maler fra Norden er kommen tilbage, og nu slipper jeg for at se min Søster gaa og græde og sørge for hans Skyld længere!

Han gør en Bevægelse med Haanden, der udtrykker hans Triumf, - og Værten ler velvilligt og klapper ham paa Hovedet,

121. Carlos italienske Atelier, der er udstyret med forskellige Kunstgenstande og holdt i omtrent samme Stil som hans Atelier i København, - men som dog gør et mere provisorisk Udtryk og er mere typisk italiensk. - Der staar to Staffeli, af hvilke det ene er dækket af et Fløjlsklæde, foran den Forhøjning, der er Modellernes Plads; paa den ene Side af et Vindue staar en Skærm og paa den anden et Skrivebord. Carlo og en ung, mørkladen Pige - en typisk Italiener, sidder i en Omfavnelser paa en Duch² el.

122. Ved Duchâtel'en. Carlo kysser den unge Pige.- Hun læfter Hovedet, - ser ent paa ham.

123. Tekst: Teresa, Tonios Søster.

Nærb. af Teresa, der ser paa ham med Lidenskab i Blikket og hvisker:

Tekst: Hver Aften har jeg bedt til Madonna, at hun vilde føre Dig tilbage til mig - og hun har hørt min Bøn!

124. Ved Duchâtel'en. Hun kysser ham igen. Han gør sig fri for hendes favnende Arme og siger et Par Ord, idet han peger frem i Atelier'et. - Derejser sig begge og gaar frem i Rummet.

125. Del af Atelieret med Skærmen, Forhøjningen og de to Staffeli. Carlo og Teresa gaar hen til Forhøjningen, - Carlo gør en Bevægelse mod denne og siger:

Tekst: Og nu til Arbejdet, Teresa! Du skal staa Model til min "Vellystne Bacchantinde", - det Mesterværk, som skal gøre Carlo Morten uddelig!

Han tager et Panterskind fra Forhøjningen og rækker Teresa det, Hun nikker, skynder sig hen til Skærmbrettet, - tager sit Kjoleliv af og lægger det paa en Stol, Carlo ser smilende paa hende, - hun rødmer svagt og forsvinder saa hurtigt om bag Skærmen. Hun stikker et Øjeblik Hovedet frem fra sit Skjul og nikker til Maleren,

126. Uden for Osteriet. Tonio kommer og forsvinder glad og munter ned ad Gaden.

127. Ved Forhøjningen i Atelieret. Teresa, der nu har draperet Panterskindet, - som udgør det væsentlige af hendes Dragt, - om sig, indtager med Carlos Hjælp en tilpas vellystig Stilling paa Forhøjningen. Maleren snykker hendes Hoved med en Krans af Vinløv.

128. Jernbaneperronen á Margano. Byfolk af begge Køn og i alle Aldre er samlede paa Perronen og venter paa det kommende Tog. Et livligt Folkeliv rører sig. Toget bruser ind, standser, og Passagerer

rerne stræmmer ud. Emsige Dragere og ikke mindre energiske halv-
voksne Drengene styrter hen til 1'ste-Klasses-Vognen for at til-
byde at gøre Tjeneste med Bagagetransport og lignende. Helga sti-
ger ud af en Kupé, hun har en Kuffert i hver Haand.

129. Foran Helgas Kupé paa Perronen. Helga omringes af ivrige
Dragere, der bruger en fordærlig Mund og vil rive hendes Kuf-
ferten til sig. Nogle tiggende Unger styrter ogsaa hen til hende,
hun ser sig raadvild omkring.

130. Nærbilledet af den forvirrede og raadvilde Helga.— Hendes
Ansigt klarer pludselig op, og hun faar en Idé.

131. Foran Helgas Kupé. En Porter kommer forbi. Helga vender
sig mod ham, kommer med et Par Ord og ser paa ham med et bedende
Blik i sine smukke Øjne. Manden nikker smigret, jager myndigt de
raabende og skrigende Dragere bort, tager Helgas Kufferten og
gaar sammen med den unge Pige hen mod Udgangen.

132. Ved Forhøjningen i Carlos Atelier. Modellen, som nu indta-
ger en malerisk Stilling paa Forhøjningen, ser forelsket paa Ma-
leren, som — paa sin sædvanlige overlegne Maade — med en Kulstift
ridser Konturerne op til en Skitse af Bacchantinden.

133. Malerisk Kystvej ved Gardassan. En Kyrevogn af den Type,
man bruger dernede, kommer kørende. Helga sidder paa Bagsædet.

134. Ved Forhøjningen i Atelier'et. Carlo er færdig med Skit-
sen, lægger Kulstiften fra sig og gaar hen til Teresa. Han begyn-
der at foretage nogle Smændringer ved Drapperingen af hendes
Dragt.

135. Uden for Carlos Hus, ved hvis ene Hjørne der staar en Gips-
statue, som forestiller Herkules eller en anden mandlig, antik
Figur, og som liver op i Omgivelserne. — Tonio gaar forbi med sin
Krankiste. Han standser et Øjeblik og ser forbavset, at Helgas

Vogn standser foran Huset. Den unge Pige stiger ud, betaler Kusken, tager sine Kuffertyer og gaar hen mod Indgangsdøren. - Tonio kigger eftertænksomt efter hende.

136. Ved Staffeliets i Carlos Atelier. Carlo undersøger kritisk, hvorledes Resultatet af hans Arrangementskunst er faldet ud, og flytter saa lidt paa Vinlevskransen, der snykker Modellens Hoved. X Han lader kortegnende sin Haand glide hen over Teresas nøgne Skulder, og den unge Kvinde ser paa ham med Øjne, der gløder af Kærlighed og Længsel. - Men i det samme kommer Værtinden ind og fortæller, at der er en udenlandsk Dame, der spørger efter ham. - Maleren ser forundret paa Værtinden, faar saa en Anelse om, hvem den fremmede er, kaster et Blik paa Teresa og ser saa atter paa Værtinden og siger noget til hende. - Sammen med hende gaar han hen mod Døren.

137. Ved Døren i Carlos Atelier. Værtinden forsvinder ud ad Døren og lukker den i efter sig. Carlo kigger forsigtigt ud gennem det runde Kighul, som sidder midt paa Døren, og som er dækket af en Stump Gardin.

138. Forstue til Atelier'et. Helga sidder paa en Stol og venter, da Værtinden kommer hen til hende og siger, at Herr Morton straks gaar ind.

139. Ved Døren i Carlos Atelier. Et Smil, der baade reber Overraskelse og Triumf, spiller et Øjeblik om Carlos Læber, men hans Løbe varer ikke længe, for det gaar hurtigt op for ham, at han egentlig er stædt i en nedærdægtig vanskelig Situation. Han lukker forsigtigt Døren til og skynder sig tilbage til Staffeliets.

140. Del af Atelier'et med de to Staffeliet og Skærmen ved Vinduet, og hvilken Modellens Tøj ligger. - Carlo styrter hen til Teresa, der ser spørgende paa ham. Han giver sig ikke Tid til at komme ned

nogen forklaring, beder hende blot med et Par hastige Ord gaa om bag Skærmen, og da det ikke gaar hurtigt nok for ham, puffer han hende om bag den. - Saa ser han sig undersøgende omkring og faar Bje paa Kjoelivet, der ligger paa Stolen. Han tager det skyndt sort op. I det samme hører han Døren blive aabnet - og han ser derhen.

141. Ved Døren i Carlos Atelier. Helga kommer ind og ser sig forventningsfuld om.

142. Del af Carlos Atelier med Staffeliot og Skærmen. Den meget forvirrede Carloskjuler Kjoelivet bag Ryggen - og nikker med forebort Elskværdighed til Helga.

143. Nærb. af Helga ved Døren. Betaget og lykkelig besvarer Helga hans Hilsen.

144. Del af Atelier'et med Staffeliot og Skærmen. Carlo retirerer baglæns hen mod Skærmen, lader saa behændigt som muligt Kjoelivet falde ned bag sig og sparkedet diskret ind under Skærmen. Saa skynder han sig hen mod Døren.

145. Ved Døren i Atelier'et. Carlo nærhen til Helga, da hun er kommen lidt frem i Atelier'et, og det lykkes ham at faa taget sig saa meget sammen, at han kan faa et Par Ord frem. - "Da her, Helga, er det virkelig muligt?" - Den unge Pige rækker ham Haanden og siger:

Tekst: De fik Ret, Carlo. Jeg kunde alligevel ikke holde det ud hjemme, og nu er jeg kommen for at blive hos Dem!

Carlo har svært ved at skjule sin Forvirring og skæver øngsteligt hen mod Skærmen. - Han trykker nærvest Helgas Haand.

146. Dag ved Skærmen i Atelier'et. Teresa følger nysgerrigt og med vaagnende Skinsyge Begivenhedernes Gang.

147. Carlos Atelier. Helga spadserer om i Atelier'et -fulgt af den nervøse Maler - og kigger interesseret paa de forskellige Kunst-

sager, og hvad der ellers er. - De kommer hen til Skærmen.

148. Del af Atelier'et med Skærmen. (Denne staar næst Kameraet). Helga vil kigge om bag Skærmen, men Carlo, der har svært ved at skjule sin Uro og Førvirring - stiller sig mellem den og den unge Pige. Hans Blik flakker rundt i Værelset: Kan han dog ikke finde et eller andet, paa hvilket han kan henlede sin Gæsts Opmærksomhed? - og hans Blik standser ved Vinduet. - Han fører Helga hen til dette.

149. Bag Skærmen i Atelier'et. Teresa, hvis Uro og Skinsyge tager til, kaster et spejdende Blik frem i Værelset.

150. Ved Vinduet. Carlo siger med en stor Bevægelse og nogen opstyltet Patos:

Tekst: Der ser De vore Dørmes Trylleslot, - Paladset, der er Symbolet paa Kærligheden og Døden!

Han peger ud ad Vinduet, og Helga ser i den angivne Retning.

151. Afstandsbilledet af "Dødens Ø" med Lago di Garda.

152. Ved Vinduet. Helgas Øjne straalere af Betagelse. Carlo fortsætter:

Tekst: Jeg skal føre Dem derover en Dag.

Hun ser paa ham - og ser saa atter over mod Slottet. - Han lægger sin Arm om hendes Liv og drager hende indtil sig.

153g

Bag Skærmen. Teresa, hvis Ansigt røber hendes Fortvivlelse, kommer til at gøre en Bevægelse og vælter derved en eller anden Genstand, der falder paa Gulvet.

154. Del af Carlos Atelier med Skærmen og Vinduet. (Det sidste er nærmest Kameraet). Det giver et Sæt i Carlo, og han skæver hurtigt hen til Skærmen. Helga spørger, hvad det var for en Lyd, og han svarer, at den sikkert naa være kommen udefra. Han fører saa den unge Pige bort fra Vinduet.

155. Bag Skærmen. Teresa undertrykker en Hulken, sætter sig - bundfortvivlet og ulykkelig over Vennens Svigefuldhed - paa en Stol, der staar bag Skærmen. - Men hun rejser sig straks igen og begynder rent mekanisk at klæde sig om.

156. Del af Atelier'et. Carlo, der vil føre Helga hen til Døren til Sideværelset, kommer forbi Staffeli, paa hvilket han nye paa- begyndte Skitse staar. Den unge Pige standsar, peger paa Skitsen og kommer med et Spørgsmaal.

157. Del af Atelier'et med de to Staffeli. Carlo ler forlegent og siger med en udtryksfuld Bevægelse:

Tekst: En Dagatel, som jeg rimeligvis aldrig gider fuld- føre, navnlig ikke nu, da jeg kan hellige mig mit Livs største og skønneste Opgave!

Han vender Lærredet, saa Bagsiden kommer til at vende frem, og gaar saa hen til det andet Staffeli, hvor Helgas Portræt staar. Han slaar Fløjlsklædet til Side og afdækker Maleriet. - Helga ser betaget paa det.

158. Bag Skærmen. Teresa retter sig op, - hendes fortvivlede Ansigt faar et Udtryk, der reber, at hun har fattet en Beslutning, der tilfredsstiller hendes Stolthed. Hun fuldfører hurtigt sin Pæklædning, ser saa paa ny spejdende frem.

159. Ved Staffeli,et med Helgas Billede. Carlo taler stadig og dækker saa atter Billedet til med Fløjlsstykket.

160. Bag Skærmen. Teresa grunder et Øjeblik, - vender sig saa mod Vinduet, aabner det og klatrer ud.

161. Ved Døren til Sideværelset ved Atelier'et. Carlo lukker Døren op for Helga.

162. Uden for Vinduet til Gaard og Atelier. Teresa klatrer ned langs de Slyngplanter, der vokser op ad Muren, - hun naar Jorden og skynder sig bort.

163. Ved Sidsdøren til Carlo's Atelier. Carlo viser Helga Værelset. Hun lægger sin Hat og sin Kæbe, medens Maleren siger - idet han gør en Haandbevægelse i Retning af Forstuen:

Tekst: Jeg henter bare min Værtinde!

Helga nikker, og Carlo skynder sig ud ad Døren, medens hun gaar hen til et Spejl for at ordne sit Haar.

164. Carlo's Atelier. Carlo, der kommer fra Sideværelset, skynder sig hen til Døren til Forstuen og kelder paa Værtinden, der straks efter kommer med Helgas Kufferter. Med en Bevægelse mod Skærbrettet spørger Maleren; om Teresa endnu er der. Konen nikker og peger paa Skærmen, Carlo skynder sig hen til denne, medens Værtinden gaar hen mod Sideværelset med Kufferterne.

165. Ved Skærmen i Atelier'et. Carlo kommer hen til Skærmen, flytter den hurtigt til Side og opdager til sin Overraskelse, at Teresa er borte, og at Vinduet er åbent. Han gaar hen til Vinduet.

166. Stuen i Fiskerhytten. Tonio er glad og ivrig ved at dække Bord til sig og Søsteren og har travlt med at sætte Tallerkener og Glas frem. Paa Bordet staar et Kys ned Landvin, og en Kasserolle med noget Måd snurrer over Ilden, Teresa kommer ind, og Drengen vender sig fornøjet mod hende, men bliver pludselig urlig ved Synet af hendes forgrædte og fortvivlede Ansigt. Som Svar paa hans Spørgsmaal: "Hvad er der i Vejen, Teresa?" ryster hun bare paa Hovedet, synker ned paa en Stol ved Vinduet, hulker voldsomt og skjuler Ansigtet i sine Hænder. Drengen gaar hen til Vinduet.

167. Nærbillede ved Vinduet. Tonio tager Søsterens Hænder bort fra hendes Ansigt og beder hende indtrængende om at betroe sig til ham. Hun begynder tavende at fortælle.

168. Loggia, der hører til Huset, hvor Carlo bor. Helga, der har klædt sig om og nu har en lys og luftig Sommerkjole paa, og Carlo

sidder muntert samtalende og indtager et let Mæltid med Landvin og Onoletter og lignende.

169. Ved Vinduet i Fiskerhytten. Teresa siger i en trøstesløs Tone:

Tekst: Og nu er der kommen en ung Pige fra hans eget Land til ham, og han har svigtet hig.

Tonio nikker forbitret og kommer saa pludselig til at tænke paa noget.

170. Nærbilledet af Tonio, hvis Øjne faaret tankefuldt Udtryk. Billedet toner bort.

171. Foran Indgangen til Cabos Hus. Helgas Vogn standser, hun stiger ud, betaler Kusken og tager sine Kuffarter. - Billedet toner bort -

172. Ved Vinduet i Fiskerhytten. Tonio vender sig heftigt mod Søsteren og siger noget til hende, - men hun gør en afværgende Bevægelse:

Tekst: Nej, Du maa ingenting sige! Teresa Lucani trygler ikke nogen om at modtage sin Kærlighed!

Tonio nikker bister, vil saa atter til at protestere.

173. Paa Gaden foran Cafè og Loggia. Et Æsel belæsset med et Par Melkekæmker staar paa Gaden ved Siden af sin Herre, som er optaget af at skante med en Pige fra et af Næbohusene. Helga faar Øje paa Dyret, løber hen til det og fodrer det med et Stykke Bred, hun har taget fra Bordet. Maleren følger med et muntert og overlegent Smil hendes Forhavende. Billedet toner bort-

174. Tekst: Helgas første Dag i den maleriske lille By var en Oplevelse for hende, og hendes Drommes Lænd svarede fuldtud til hendes Forventninger.

Saa kom Aftenen, som blev tilbragt i Fader Filippos gamle Osteri. Optøning af Osteriet, som belyses af nogle i Loftet hangende Petroleumslamper. Det store, røgfyldte Lokale er fuldt af Gæster, og

Fader Filippo staar foran det store Vinfad i Hjørnet og har travlt med at tappe Vin i Kan sene, som bæres om af et Par Serveringsdamer (eller Kelnere), Et Par Musikanter, af hvilke den ene trakterer en Mandolin og den anden eventuelt en Harmonika, besørger den musikalske Underholdning. Ved et Langbord i Baggrunden sidder en halv Snæs Mandfolk og spiller Pentok, nedens deres kvindelige Venner og Bekendte interesserede ser til. En gammel Positivspiller er slunret ind over den Tallerken, paa hvilken han har haft sin Mad. Paa Gulvet bag ham staar hans Instrument, til hvilket en i Danserindedragt klødt Mærkat er lønket. Ved et Bord op mod en af Pillerne sidder et Par Mand og spiller Tørninger. Tonio gaar med sin Krankiste rundt blandt Gæsterne. - Ved et Bord, hvorfra man har et godt Vue over Lokalet, sidder Carlo og Helga. Foran sig har de en Skaal, der svulmer med Sydens Brugter, og en Flaske Vin i et Kurvehylster. (Eventuelt lægges nogle illustrerende Nøbilleder ind i dette Billede) .

175. Ved Carlos Bord. Helga ser sig interesseret om i Lokalet. Carlo fylder Glassene.

176. Del af Osteriet med Pillen. Tørningsspillernes Bord og et andet Bord, ved hvilket der sidder et Par Pigebørn og deres Kavalierer over deres Vin. Tonio staar foran sidstnevnte Bord med sin Krankiste. Et af Mandfolkene tager en Brosche op af Krankisten, fæster den ved det nærmestsiddende Pigebørns Barm og betaler Drengen, som saa gaar bort fra Bordet og bliver staaende ved Pillen.

177. Ved Pillen. Tonios Mine bliver mærk. Han kaster et Blik hen mod et Vindue.

178. Ved et Vindue, der hører til den nærkeste Del af Osteriet. Teresas Ansigt ses bag Ruden. Med bedrovede, fugtige Øjne stirrer hun ind i Lokalet.

179. Ved Pallen. Det skælver i Tonios Underløbe, - og han ser bistært hen mod Carlos Bord.

180. Ved Carlos Bord. Maleren hæver sit Glas og hilser paa Helga, idet han sender hende et glædende Blik.

181. Del af Osteriet med Pallen og Tarningspillernes Bord.

Drengen stirrer mørkt og grublende frem for sig og har svært ved at beherske sin Sindsbevægelse. Tarningspillerne, der sidder ved Bordet bag ham, er kommet i Klammeri. Den ene farer heftigt op og vil tage Tarningbøgeret fra den anden. Han kommer derved til at skubbe saa haardt tilf. Tonio med den ene Haand, at Drengen er ved at falde. Et Gipsbillede glider ud af Krankisten og ned paa Gulvet. Tonio ser forskrækket ned paa den tabte Genstaand.

182. Nærbillede af Gipsbilledet, der ligger paa Gulvet. Det er gaaet i to Stykker.

183. Del af Osteriet med Pallen og Tarningspillernes Bord. Tonio skynder sig at tage Stumperne op, styrter hen til Manden, som for-arsagede Katastrofen, og som stadig mundhugges med sin Medspiller. Tonio rykker ham i Jakken, Fyren vender sig, og Drengen siger, idet han peger paa Gipsstumperne:

Tekst: Den koster 3 Lire, Signore!

Fyren ryster haanligt paa Hovedet, tager sin Hat og skynder sig hen mod Døren. Tonio følger efter ham.

184. Ved Card og Bord. Helga følger harmfuld og nedlidende Optrinnet, hvorimod Carlo smiler sarkastisk.

185. Ved Døren i Osteriet. Fyren, som har sl. aet Gipsbilledet i Stykker, standser paa sin Vej hen mod Døren af Tonio, der hager sig fast i hans Jakke. I sit Raseri giver Manden Drengen et Pus saa denne veklønde tunler tilbage, og han forsvinder saa ud ad Døren.

186. Ved Carlos Bord. Helga rejser sig og skynder sig hen mod Døren. Maleren ser forbavset efter hende.

187. Ved Døren i Østeriet. Den fortvivlede Tonio er ved at komme paa Benene igen, da Helga kommer hen til ham, hvad der overrasker ham. Han ser paa hende med fjendtlige og mistænksomme Øjne, - hun siger nogle trestenige Ord og klapper ham paa Hovedet. Hendes Venlighed og Skønhed synes at gøre stærkt Indtryk paa Drengen, og det mørke og dystre Udtryk, der har præget hans Ansigt, skifter over til et undrende og venodigt Smil. Hun stikker en Pengesæddel i hans Haand, vender sig og gaar. Han ser efter hende med Beundring i Blikket.

188. Ved Carlos Bord. Helga vender tilbage til Bordet og kommer med et Par forklarende Ord til Maleren, som nikker med sit overlægnede Smil. Da hun sætter sig igen, falder en Rose fra hendes Bryst og ned paa Gulvet. Carlo tager Blomsten op og sætter den tilbage paa dens Plads, idet han bøjer sig ind over hende og ser paa hende med gledende Blikke.

189. Uden for Vinduet til Østeriet. Teresa kommer med Graaden - og gaar vaklende ud i Natten.

190. Del af Østeriet med Carl og Bord. Tonio gaar forbi Bordet og skæver stjaalent og misbilligende til de to, som sidder der. Med en Bevægelse mod Drengen hvisker Helga noget til Maleren, som kalder paa Knægten. Denne standser, og Hadet glimter i hans Øjne. Uden at lægge Mærke til hans Sindsbevægelse vinker Carlo ham hen til sig, og Tonio adlyder tøvende. Maleren og Helga undersøger hans Krankiste, og den unge Pige peger paa noget, der ligger i den. Carlo tager den udpegede Genstand op.

191. Nærbillede af en Mosaikdaase, der er forestillet som et Hjerte, og som ligger i Carl's Haand.

192. Ved Carlos Bord. Carlo tager en Pengeseddél op og vil give Drengen den, men Tonio ryster forbitret paa Hovedet, river Mosaikhjertet til sig og styrter bort. De to andre ser forbavset efter ham, og Helga vender sig saa spørgende mod sin Kavaler: "Hvad gik der dog af Drengen?" Carlo trækker paa Skuldrene med en ligegyldig, beklagende Mine: "Ja, det maa Guderne vide!"

193. Stue i en Fiskerhytte. Teresa kommer ind, vækler hen til Sengen, sætter sig paa den og stirrer stift frem for sig med et træstesløst Blik.

194. Uden for Osteriet. Det er Maaneskin, og eventuelt skinner der Lys ud fra Osteriets Vindue. Carlo og Helga kommer ud og gaar ned ad Gaden. Tonio kommer til Syne i Døraabningen, bliver staaende der og ser tankefuldt efter de to.

195. Udenfor Carlos Hus. Carlo og Helga kommer, - gaar ind i Huset.

196. Forstue til Atelier'et. Carlo og Helga kommer ind. Døren til Køkkenet aabnes, og Værtinden kommer til Syne med en tændt Olie Lampe i Haanden, Hun gaar med Lampen ind i Atelier'et, og Helga følger efter hende. Carlo lukker Yderdøren, men låser den ikke.

197. Sideværelse til Carlos Atelier. Helga kommer ind fulgt af Værtinden med Lampen, Værtinden tænder en Lampe til, medens Helga tager sin Hat og sit Overtøj af. Konen siger Godnat og gaar med sin Lampe. Helga tager en Kimono fra en Klædesbøjle.

198. Dél af Carlos Atelier. Værtinden, der kommer fra Sideværelset møder Carlo og spørger ham med et sigende Blik, om der er noget, han ellers ønsker. Carlo ryster paa Hovedet og affærdiger Matrønen med et hastigt Godnat. I det samme hører han

Trin bag ved sig og vender Hovedet. Det er Helga, der med en Kimono om sig kommer ind. Carlo vender sig henrykt mod hende, medens Værtinden med et stjaab nt Sideblik og et betydningsfuldt Grin gaar videre hen mod Døren til Forstuen.

199. Tekst: Tonio var klar over een Ting, - at det var hans Pligt for enhver Pris at skaffe sin Søster Oprejsning for den Tort, hun havde lidt, og at advare de smukke fremmede Signora, der havde været venlig imod ham.

Uden for Carlos Hus. Tonio staar i Maaneskinnet og ser tankefuldt og grublende frem for sig. Han sukker dybt og gaar.

Vaa på Duchâtel i Carlos Atelier. Helga kryber op mellem Duchâtelens Puder, lytter drømmende til Carlo, der sidder ved Siden af hende og er mere svulstig og højtravende end nogen Sinde. Da han et Øjeblik tier, falder hun ind:

Tekst: Og i Morgen, Carlo, fører De mig til Verona - til Romeos og Julies Grav!

Carlo nikker: "Ja, javist, min Ven!" Hun stiller ham ivrigt et Spørgsmaal. Han tøver med Svaret,

Nærbillede af Helga, som næsten i Ekstase fortsætter:

Tekst: De behøver ikke at sige noget, Carlo. Gennem mine Drømme ved jeg allerede, hvorledes dette magtige Kærlighedens Monument maa se ud! Hun taler videre og stirrer frem for sig med drømmende og betagende Blikke. Billedet toner bort,

Ved Duchâtel'en i Atelieret. Helga tier, lægger sin Hånd paa Carlos Arm og siger:

Tekst: Netop saadan ser der ud, ikke sandt?

Carlo nikker nervøst: "Jo, jovist--" Han tager sig sammen og udbryder med Begejstring og med Glød i Blikket:

Tekst: Men den store Kærlighed kan aldrig dø, Helga! Lad nu Sydens Glød smelte den Is, som Nordens Sne og Kulde har lagt om Deres Hjerter!

Han betragter den unge Pige med lidenskabelige Blikke, men hun farer pludselig sammen og unddrager sig hans Favntag.

Nærbillede af Helga, hvis Ansigt med eet faar et angørfuld

Udtryk. Billedet toner bort.

205.

Paa Trappen til Nasbys Villa. Majoren sidder paa Trappen i Sneen. Han har Helgas Telegram i Haanden, han er halvt tilsnæet, og hans Moustacher er forvandlede til veritable Istapper. Med Øjne, der røber hans Sorg og Smerte, stirrer han ud i Uvejret. Billedet toner bort.

206

Del af Atelieret med Duchatel'ea og Døren til Sideværelset. Helga ser næsten helt forskrækket ud, rejser sig og siger noget om, at nu er det vist paa Tide at gaa i Seng. Carlo nikker rejser sig ogsaa og følger hende hen til Sideværelsets Dør.

207

I Atelieret. Ved Døren til Sideværelset. Helga og Carlo kommer hen til Døren. Hun aabner den, vender sig mod Maleren og rækker ham Haanden til Godnat. Han trykker med slot dulgt Skuffelse hendes Haand og siger saa noget til hende i en overtalende Tone. Hun ser forbavset paa ham og trækker sin Haand til sig. Han bukker med et unds yldende Smil, og hun gaar saa ind ad Døren og lukker den til efter sig. Han bliver et Øjeblik staaende og ser længselsfuldt og skuffet mod den lukkede Dør.

208

Sideværelse til Carlos Atelier. Helga begynder at klæde sig af.

209)

Ved Staffeliets i Atelieret. Carlo, der har sæt sig i en Lænestol, tænder sig med en dystre Mine en Cigaret.

210

Ved Sengen i Sideværelset til Atelieret. Helga, der nu er i Natdragt, skal netop til at gaa i Seng, da hun, med Øjne der

staar stive af Skræk, opdager:

211

Et Hjerne i Sideværelset. En Røtte kryber ud af sit Hul.

212

Ved Sengen i Sideværelset. Helga, der udstøder et Skrig af Skræk springer op i Sengen:

Tekst: Carlo! Carlo!

213

Ved Staffeliæt i Atelieret. Carlo hører hende kalde, og et stolt og triumferende Smil spiller om hans Læber. Han rejser sig og gaar hurtigt hen mod Døren til Sideværelset.

214

Sideværelset til Carlos Atelier. H Helga staar dirrende af Skræk op i Sengen, da Carlo kommer ind. Han ser overrasket paa den unge Pige og gaar hen til Sengen.

215

Ved Sengen i Sideværelset. Helga peger med Fingeren hen mod den Krog, hvor Rotten viste sig og mumler:

Han ser hen mod Krogen.

Tekst: Rotten----Rotten!

216

I Krogen. Røttehullet gaber tomt.

217

Sideværelset. Carlo kommer med nogle berøgende Ord, skynder sig saa hen til Røttehullet og tager fra Kaminen (Jærnkamin?), der staar ved Siden af, en Plads, som han anbringer foran Hullet. Han gaar saa tilbage til Sengen.

218)

Ved Sengen i Sideværelset. Carlo siger noget til Helga, som trækker Tæppet op foran sig og gør en afværgende Bevægelse: "Gaa! Gaa! Carlo bukker resigneret, vender sig om og gaar.

219

I Atelieret. Ved Døren til Sideværelset. Carlo kommer ud lukker Døren efter sig og gaar med en argerlig og skuffet Mine frem i Atelieret. Afblending.

220

Tekst: Det gik netop i de Dage sløjt og usselt med Forretningerne ved Romeo og Julies Grav.

Opblending af en aaben Kasse Billetkasse af Jernblik, der staar paa et Bord ved Indgangen til et Hus. Billedet udvides til at omfatte:

221

Ved Indgangen til Romeo og Julies Gravhus. En tarvelig Italiener sidder ved Billetbordet og ser nedslaaet ud. En Kvinde staar ved Siden af ham og stirrer med et dystert Blik ned i Kassen.

222

Tekst: Der var kun blevet solgt een eneste Billet den hele Dag, og den var gaaet til en underlig Udlending, som for Resten ogsaa havde været der den foregaaende Dag.

Narbillede af Indgangen til Gravkrypten. Indgangen er tom, men straks efter kommer en Mand op fra Krypten og bliver staaende paa Tarskelen. Det er Ingeniør Helder. Tanken om det, han lige har set, faar ham til at ryste paa Hovedet med et ironisk Smil. Han gaar hen til Billetsælgerens Bord.

223

Ved Billetsælgerens Bord. Helder kommer hen til Bordet og bliver henvendt til Billetsælgeren:

Tekst: Hvad koster et Maanedskort? Jeg kommer nok til at blive her nogen Tid og vil ikke forsømme at foretage en daglig Tilfart til dette hellige Sted!

Billetsælgeren tror ikke, han har hørt rigtigt, men da Helder55 gentager sin Anmodning, begynder han livligt at rode rundt i Blikkassen, idet han skæver triumferende til sin Kene. Afbl.

224

Tekst: Andre Pilegrimme paa Vej til Graven.

Optøning af Vejen, der fører ind til Verona. En Bil i hvilken Helga og Carlo sidder, kører ind i Byen. Bag paa Bilen hænger Tonio som blind Passager.

225

Tekst: I det høje Nørd.

Nasbys Salen. Majoren gaar i Hjemmejakke og Tøfler nærvest op og ned ad Gulvet med et Telegram i Haanden. Han standser et Øjeblik i sin rastløse Vandring og kaster et Blik i Telegrammet:

Tekst: (Telegram afblandet foroven)

226

Paa Vejen udenfor Gravkrypten. Helder gaar med en urolig Mine over Vejen til Førtovet paa den anden Side. Han kommer hen foran en Port og kaster et mismodigt Blik tilbage mod Krypten.

227

Ved Porten lige over for Krypten. Helder vil til at gaa videre, da han med det fæer noget at se, der fanger hans Interesse. Han trækker sig hurtigt tilbage i Porten, spejder frem.

228

Paa den anden Side af Gaden uden for Krypten. Helga og Carlos Bil, bag paa hvilken Tonio hænger, standser. Drengen sprubger hurtigt ned, sniger sig om paa den anden Side af Bilen, der vender ud mod Vejen. Carlo og Helga stiger ud.

229

I Porten lige over for Krypten. Helder stirrer med spændte Mi-

Miner over mod Krypten og gik ud af Porten.

230

Paa Fortøvet foran Krypten. Tonio står bag et Træ eller bag noget andet, der kan skjule ham, og kigger spejdende hen mod Indgangen til Krypten. Helder kommer, stiller sig sådan, at heller ikke han kan ses fra Krypten, og stirrer i samme Retning som Drengen.

231

Ved Indgangen til Krypten. Carlo og Helga står ved Billetsælgerens Bord. Maleren er ved at købe Billetter. Helga ser ud til at undre sig over noget, og stiller et Spørgsmaal til Carlo, som smilende svarer hende, idet han betragter hende med Æmhed i Blikket.

232

Paa Fortøvet foran Krypten. Helder sukker dybt. Tonio drejer Hovedet og ser undrende paa Ingeniøren, som atter holder Øje med Indgangen.

233

Ved Indgangen til Krypten. Helga og Carlo forsvinder ind i Krypten.

234

Paa Fortøvet foran Krypten. Tonio kigger mere og mere forbavset paa Ingeniøren, som nu drejer Hovedet, saa hans og Drengens Blikke mødes. De fikserer et Øjeblik hinanden. Ingeniøren genkender Drengen som den Fyr, der hang bagpaa Bilen, gaar hen til ham, lægger Hånden paa hans Skulder og siger, idet han gør en Bevægelse mod Krypten:

Tekst: Hvad har du med dem derinde at gøre, Dreng?

Tonio ser forskrækket ud, og forsøger at stikke af, men Ingeniøren har et solidt Tag i hans Skulder. Drengen ser angstelig paa

6

Helder, men under Indtrykket af hans venlige Smil og Blik for-
tager hans Angst sig. Han ser tøvende paa den fremmede . .

235

Ved Sarkofagen i Krypten. Carlo og Helga staar foran Hellig-
dommen sammen med Billotsulgerens Hone (eller eventuelt en el-
ler anden mer eller mindre uniformeret Tilsynshavende). Helga
ser sig forbavret om i Rummet og ser saa paa Carlo. Førersken
peger paa Sarkofagen og ranser den sædvanlige Lektie op. Helga
betragter den meget enkle Stenkiste.

236

Narbillede af Sarkofagen, som i de tarvelige Omgivelser gør et
alt andet end romantisk Indtryk ✓

237.

Ved Sarkofagen i Krypten. Helga siger overrasket og skuffet:
"Er--- er det Romeo og Julias Grav, den store Karligheds Monu-
ment!" Carlo nikker forlegent, og Føreren bekræfter med nogle
begejstrede Ord, at saadan forholder det sig.

238

Narbillede af Helga, der staar som forstædt. Hendes Øjne sky-
der Lyn af Harme.

239

Ved Sarkofagen. Den forlegne Carlo søger med nogle spædfulde
Ord at s rede den unge Piges Misstemning, men hun sender ham et
Blik fuldt af Forsæt og Vrede.

240

Paa Fortovet foran Krypten. Helder nikker opmuntrende til To-
nio: Tekst: Du kan ganske roligt betro mig det hele. Vi har føl-
les Interesser, og jeg skal hjælpe dig.
Drøngen begynder ivrigt at fortælle.

241

Ved Sarkofagen i Krypten. Carlo, der er mere forlegen,

end nogen Sinds, søger at redde sig ud af den vanskelige Situation:

Tekst: Min Skuffelse er ikke mindre end I Deres, Helga. Jeg har sendt et sige aldrig været her før!

Hun sender ham et knusende Blik, og da han vil komme med flere Undskyldninger, vender hun ham koldt Ryggen og gaar hen mod Udgangen. Maleren, der er meget nedslaaet, og Færersken følger efter.

242

Paa Fortovet foran Krypten. Tonio fortæller, medens Helder interesseret lytter til ham. Pludselig ser Ingeniøren noget, som faar ham til at tysse paa Drengen, og begge trækker sig tilbage bag et Buskads eller lignende ved Fortovet. Helga og Carlo passerer forbi fra Huset til Bilen. Hun gaar meget fornærmet foran, og han følger slukøret efter.

243

Paa Vejen foran Krypten. Carlo og Helga kommer hen til Bilen, stiger ind og kører bort. Da Bilen er kørt, kommer Helder og Tonio frem fra Buskadsset.

244

Paa Vejen foran Krypten. Helder og Tonio sætter sig paa en lav Mur og fortsætter Samtalen. Ingeniøren siger:

Tekst: Og nu arbejder vi Haand i Haand, min Dreng!

De besejler Overenskomsten med et Haandtryk. Afbl.

245

Tekst: Samme Aften hændte der Carlo noget ubehageligt.

Optoning af Del af Carlos Atelier med Duchâtel'en. Helga sidder, ryggede paa en Cigaret, paa Duchâtel'en, lytter nu mere venligt til, hvad Carlo siger. Denne sidder i en Stol vandt imod hende og taler forklarende. Hun til r, og Helga siger:

Tekst: Ja, det med Graven var en stor Disillusion for mig,
 , men lad os ikke tale mere om Det!

Carlo ser lettt paa hendes og Taler videre.

246

Ved et Vindue i Carlos Atelier. Tonios Ansigt kommer til Syne uden for, trykket mod Ruden. Han spejder ivrigt ind i Værelset.

247

Del af Carlos Atelier med Duchâtel'en. Helga lægger Cigaretten fra sig, rejser sig, gaar hen til Maleren og rækker Haanden frem mod ham.

Tekst: Godnat, Carlo!

Carlo springer op fra Stolen, griber hendes Haand og trykker den øst:

Tekst: Og nu har De helt tilgivet mig, ikke sandt?

Hun nikker smilende, kommer pludselig i Tanker om noget og siger:

Tekst: Ja, men paa een Betingelse. I Morgen viser De mig Dødens Ø, som De har talt saa meget om!

Han nikker ivrigt, lægger den Arm, han har fri, om hendes Skulder og drager hende ind til sig. Pludselig lyder der Støj henne fra Vinduet, og de to farer fra hinanden.

248

Ved et Vindue i Carlos Atelier. Tonios Ansigt forsvinder hurtigt fra Ruden. Hans knyttede Haand strækkes ud og banker paa.

249

Del af Carlos Atelier med Duchâtel'en og Døren til Sideværelset. Carlo og Helga farer sammen og ser lyttende mod Vinduet. Helga vender sig mod Carlo, der med en Viljeanspændelse tager sig sammen: "Det har nok bare været Vinden!" Helga nikker: "Saa Godnat, Carlo!" Saa snart hun er forsvundet ud ad Døren til

9
Eidoverdset, gaar Carlo hen til Vinduet, hverfra Braget lød.

350

Ved Vinduet i Atelieret. Carlo kommer hen til Vinduet og ser forbavset ud ad det. I det samme lyder et nyt Brag, der denne Gang kommer fra Døren, og som faar ham til at føre sammen paa ny.

351

I Forstuen til Carles Atelier. Naer, af en Del af Døren.

En Plakat er med en Tegnestift fæstet paa Døren, og paa Papiret staar en Advarsel (Vogt dig! eller lign. evt. skrevet paa Italiensk), og nedenunder er tegnet en sort Haand. Mollen Plakaten og Døren er der stukket et Brev ind. En knyttet Drængøhaand slaar et Par haerde Slag paa Døren.

352

Ved Vinduet i Atelieret. Carlo lytter urolig, tager sig sammen og gaar hen mod Døren.

353

Ved Døren i Atelieret. Carlo kommer hen til Døren, sæbner den forsigtigt, kaster et spejdende Blik ud, skyder Hjertet op i Livet og gaar udenfor.

354

I Forstuen uden for Døren til Atelieret. Carlo kommer ud, ser sig spejdende om i Forstuen, men opdager ikke noget. Han vender sig saa mod Døren og faar Øje paa Plakaten paa denne:

355

Kort Nærbillede af Plakaten og Brevet, der er stukket bag den.

356

I Forstuen uden for Døren til Atelieret. Carlo ser forskrækket ud, river Brevet til sig, kaster et sidste uroligt og spejdende Blik omkring sig og styrter saa ind i Atelieret, hvis Dør han lukker til efter sig.

Ved en Lampe i Atelieret. Carlo kommer hen til Lampen, bryder Brevet og gennetlæser det med stigende Forførdelse:

Tekst: (Brev, der er afblandet foreven og skrevet paa Italiensk med prentede Bogstaver. Toner event. lidt efter over i Dansk), og hvis De ikke paa den Maade, vi har bestemt, inden 24 Timer udleverer os den lyse, nordiske Kvinde, for hvis Skyld De svog Italiens mørke Datter, er De Dødens Bytte.

(En sort Haand tegnet)

Carlo lader Haanden med Brevet falde ned, tager sit Lommetørklæde frem, tørrer Svøden af Panden og synker ned i en Lænestol.

Stuen i Fiskerhytten. Helder og Teresa sidder ved Bordet, og deres Miner røber, at de i stor Spænding afventer, at der skal ske et eller andet. Døren aabnes, og Tonio styrter ind. Han skynder sig hen til dem, gør en triumferende Bevægelse med Haanden: "Det gik fint!" Ingeniøren kommer med et Spørgsmaal, og Drengen begynder ivrigt at fortælle. Afbl.

Tekst: Efter det, der var sket, følte Carlo Marganes Jord brande under sine Fødder, og den næste Morgen--

Optøjerne af Loggiaen til Huset, hvor Carlo bor. Carlo og Helga sidder ved Frokostbordet. Maleren, der har svært ved at beherske sin Nervøsitet, taler indtrængende til den unge Pige, der forbauseth og misfornejet hører til.

Længere borte i Loggiaen ved Døren til Huset. Værtinden kommer med en Tallerken Suppe og to dybe Tallerkener paa en Bakke og holder Suppe op. Hun opdager, at hun har glemt Skeerne,

og skynder sig ind i Huset. Da hun er forsvunden, kommer Tonio frem fra en Pille, bag hvilken han har ligget skjult. Han ser sig hurtigt omkring, tager en Papirlap op af Lommen og staar et Øjeblik og grunder. Ved Synet af Tallerknerne faar han pludselig en Idé og tømmer den ene Tallerkens Indhold op i Terrinen.

261. Ved Frokostbordet i Loggiaen. Carlo holder op at tale.

Helga ryster misfornøjet paa Hovedet og siger:

Tekst: Og nu skulde jeg efter Skuffelsen i Gaar ved Gra
ven rejse herfra uden at se "Dødens Ø". Det falder
mig aldrig ind!

Carlo, hvis Nervøsitet er endnu mere fremtrædende end før, begynder atter sine Forsøg paa at overtale hende.

262. Længere borte i Loggiaen - ved Døren til Huset. Tonio er forsvundet. Bakken med Tallerknerne, som nu begge er fulde af Suppe, og Terrinen staar tilsyneladende urørt, da Værtinden kommer med Skeerne. Hun tager Bakken og bærer den hen mod Frokostbordet.

263. Ved Frokostbordet i Loggiaen. Carlo taler stadig, men Værtindens Tilsynekomst faar ham til at tie. Konen serverer Suppen og gaar. Da hun er borte, vil Carlo fortsætte sine Overtalelsesforsøg, men Helga bremser ham: "Jeg vil ikke høre mere Tale om den Sag!"

Carlo begynder nervøst at spise sin Suppe.

264. Paa Gaden uden for Carlos Hus. Tonio sniger sig paa den anden Side af Gaden bort fra Huset, idet han, da han passerer, skæver til de to, der sidder ved Frokostbordet.

265. Ved Frokostbordet i Loggiaen. Carlo og Helga sidder tavse og spiser. Maleren, der skal til at tage de sidste Skefulde af Suppen, ser i Bunden af Tallerkenen:

266. Nærbillede af Bunden af Tallerkenen, paa hvilken der er klistret en Seddel, hvorpaa der er tegnet en sort Haand.

267. Ved Frokostbordet i Loggiaen. Carlo, der er ude af sig selv af Skrak, taber Skeen ned i Tallerkenen. Helga ser forbavset paa ham: "Hvad er der?" Maleren tager sig med en Viljeanspændelse sam-

men og gør et krampagtigt Forsøg paa at smile:

Tekst: Der er ikke noget, min Ven! Men Luften her gør mig nervøs. Jeg længes af min ganske Sjæl efter Venedig!

Helga ser forbavset og gennemtrængende paa ham, siger:

Tekst: Vis mig først "Dedens Ø", saa tager jeg bagefter med til Venedig!

Carlo nikker. Afblanding.

268. I Næsby's Salon. Opblanding. - Majoren vandrer atter rastløs op og ned ad Gulvet og svinger et Telegram i Haanden. Han standser et Øjeblik, ser i Telegrammet:

Tekst: (Telegram afsendt fra Verona) Major Næsby.
Aarnæs.
Danmark.
Har forladt Graven. Har sporet Vildtet
og følger det til Lago di Garda.
Helder.

Majoren aander befriet op og fortsætter saa sin Vandring.
Afblanding.

269. Tekst: Carlo, der var ivrig efter at faa Udflugten til "Dedens Ø" overstaaet, havde til sin Fortvivlelse maattet gaa med til Helgas romantiske Idé: At foretage Turen i en af Gardasøens mere maleriske end egentlig hurtiggaaende Fiskerbaade.

Optoning af en Kaj ved Byens Havn. En Fiskerbaad, der er overdækket med Sejldug, ligger ved Kajen, paa hvilken Carlo staar og taler med en Skipper. Maleren siger ivrigt:

Tekst: Og De garanterer altsaa, at Overfarten ikke vil vare mere end tre Timer?

Skipperen nikker: Det lover han. Carlo kommer med en Bemærkning til og gaar saa ind mod Land. Da han er forsvunden, kommer Tonio frem og fra nogle Fiskekasser eller Vareballer, bag hvilke han har staaet skjult, gaar hen til Skipperen og rykker ham i Jakken. Manden vender sig, og Drengen begynder ivrigt at sige noget til ham.

270. Ved en Bil paa Piazzaen et Stykke fra Kajen. Carlo kommer hen til Bilen, i hvilken Helga sidder. Han meddeler hende, at alt

er i Orden og hjælper hende ud fra Bilen. De gaar hen mod Kajen.

271. Ved Kajen, hvor Baaden ligger. Carlo og Helga kommer, - han hjælper hende om Bord og følger saa selv efter.

272. Bag Fiskekasserne eller Vareballerne paa Kajen. Helder, ved hvis Side Tonio staar, taler med Skipperen og giver denne nogle Pengesedler: "Og saa er vi altsaa enige?" Skipperen nikker, stikker ned et Grin Pengesedlerne til sig og gaar.

273. I Fiskerbaaden ved Kajen. Helga og Carlo sidder og venter, Maleren vender sig nervøst mod den Medhjælper, Fiskeren har om Bord. Manden peger mod Kajen, paa hvilken Skipperen i det samme viser sig. Han gaar om Bord, hilser grinende paa Passagererne, og Medhjælperen støder saa fra Land.

274. Længere borte paa Havnekajen. Helder og Tonio ser interesseret mod Baaden, der lægger fra.

275. Paa Søen et Stykke fra Kajen. Baaden, der ros af Skipperen og eventuelt af Medhjælperen, glider frem over det spejlblanke Vand.

276. Længere borte paa Havnekajen. Ingeniøren og Tonio blinker leende med Øjnene til hinanden som et Par Sammensvorne, hvem Hel- det lader til at staa bi. De gaar sammen op mod Byen. Afblending.

277. Opblending af Fiskerbaaden paa Søen. Baaden glider stille frem.

278. I Baaden. Helga, der sidder i Agterstavnen, ser drømmende ud over Søen, og Carlo, der sidder ved Siden af hende, damper nervøst paa en Cigaret. Skipperen, der staar i Agterstavnen, og som sammen med Medhjælperen ror Baaden frem, taler hviskende med den yngre Fisker. Skipperen gør en Bevægelse mod sine Passagerer, der intet Ondt aner, og tager en Kniv op fra Bæltet. Medhjælperen griner.

279. I Baadens Agterstavn. Skipperen trækker hurtigt Aaren op

og giver den et kraftigt Snit med Kniven.

280. Ved en Port i Muren over for Carlos Hus. Tonio staar og spejder med spændte Miner over imod Huset.

281. Foran Indgangen til Carlos Hus. Værtinden kommer ud med en Kurv i Haanden - gaar ned ad Gaden.

282. Ved en Port i Muren over for Carlos Hus. Tonio smiler lettet, gaar hen til Portaabningen og vinker indefter. Helder kommer ud, og Drengen fortæller nu ivrigt og med en Bevægelse mod Carlos Hus, at Værtinden er gaaet, og at Passagen derfor er fri. De gaar hurtigt over Gaden mod Huset.

283. Ved Statuen foran Carlos Hus. Helder og Tonio kommer, drejer om Hjørnet og hen mod Bagsiden af Huset.

284. Ved Bagsiden af Carlos Hus. Helder og Tonio kommer, og Drengen klatrer, ved at holde sig til Slyngplanterne, op til det aabentstaaende Vindue, der hører til Carlos Atelier. Han forsvinder ind ad Vinduet, kommer dog straks efter til Synet ved dette og giver et Tegn til den nedenfor ventende Ingeniør.

285. I Baaden paa Søen. Helga og Carlo sidder som før. Med et giver det et Ryk i Baaden, - Medhjælperen (NB. Hvis han ogsaa ror) farer sammen og taber sin Aare, idet han vender sig mod Skipperen. Denne trækker med en Ed sin Aare op, og den viser sig at være brækket. Carlo farer op, vender sig mod Skipperen: "Hvad er der i Vejen Medhjælperen finder en Baadshage frem.

286. Kærbillede af Skipperen, som peger paa den knækkede Aare og siger:

Tekst: Aaron gik i Stykker, Excellenza, og hvad ser jeg, - Pedro har ogsaa mistet sin!

Han peger paa sin Medhjælper.

287. Del af Baaden med Medhjælperen, som med Baadshagen forgæves søger at faa fat i Aaron, der flyder bort.

288. I Baadens Forstavn. Helga bliver nu ogsaa opmærksom paa, hv

der er sket. Carlo styrter hen mod Agterstavnen.

289. Baadens Agterstavn og en Del af Søen. Carlo kommer hen til Skipperen og Medhjælperen, som begge tilsyneladende anstrenger sig for at faa fat i den bortflydende Aare, men som gør det paa en Maa- de, saa de snarere kommer til at støde den længere bort fra Baaden. Maleren kaster et fortvivlet Blik ud over Vandet og siger:

Tekst: Men har De ingen Reserveaare?

Skipperen ryster paa Hovedet, og Medhjælperen trækker ned en alt- opgivende Mine Baadshagen ind. Carlo kaster et sidste Blik ud over Vandet.

290. Kort Billede af Aaren, som flyder i nogen Afstand.

291. I Baadens Agterstavn. Carlo raser mod Skipperen og Med- hjælperen, der kun trækker paa Skuldrene til Svar. Maleren skynder sig tilbage til Forstavnen.

292. I Baadens Forstavn. Carlo kommer stærkt ophidset, sætter Helga, der ivrigt stiller ham et Spørgsmaal, ind i Situationen og siger til sidst:

Tekst: - - - og Gud ved, hvorlænge vi nu skal drive om paa Søen her, inden vi faar Hjælp!

Helga ser smilende paa den opbragte Maler: "Naa, det kan vel ikke blive saa længe!" Carlo ser ophidset paa Uret og fortsætter:

Tekst: Og hvordan skal det gaa ned vor Rejse til Venedig? Hvorfor lyttede De ikke til mit Raad og opgav denne idiotiske Udflugt?

Helga bliver ophidset, sender Maleren et knusende Blik, vender sig bort fra ham og ser ud over Søen.

293. I Baadens Agterstavn. Skipperen og Medhjælperen iagttager grinende og khviskende Passagererne.

294. Ved Bagsiden af Carlos Hus. Hølder og Tonio entrer ud ad Vin- duet. Tonio fastgør forsigtigt en Snor, som han holder i Haanden, til en Gren lige oven for Jorden. De to Sæmmensvorne hvisker leende sammen og sniger sig saa bort.

295. Paa Søen. Baaden driver hjælpeløs om for Strøm og Vove. - Afblanding.

296. Opblanding af et Parti af Havnekajen i Margano. Helder og Tonio gaar om Bord i en moderne Motorbaad, der ligger parat ved Kajen. Baadens Fører overlader Ingeniøren Roret, - og Baaden jager udefter.

297. I Fiskerbaaden paa Søen. Skipperen og Medhjælperen sidder ogter og spiller Kort. Maleren sidder paa en Toft foran og damper løs paa sin Cigaret, medens Helga staar paa Toften længst forude og ser ud over Vandet.

298. Tekst: Taalmodighed havde aldrig hørt til Helga Næsby's Kardinaldyder, og tre Timers meningsløse Driven-om paa en stille Sø kan faa selv en Engel til at tabe Fatningen.

Nærbillede af Helga, som dirrende af Utaalmodighed stirrer ud over Søen.

299. Billede af den blikstille Vandflade, over hvilken der eventuelt glider nogle Søfugle.

300. I Forstavnen paa Fiskerbaaden. Helga springer ned fra Toften og vender sig mod Maleren, der stadig modfalden sidder og damper paa sin evindelige Cigaret. Hun betragter ham et Øjeblik med stum Indignation og udbryder saa:

Tekst: Og der sidder De, som om det hele ikke vedrørte Dem! Men saa gør dog noget, Menneske! Vi kan da ikke blive ved paa den Maade i al Evighed!

Carlo farer sammen, ser krænket paa den unge Pige og svarer:

Tekst: Hvad vil De have, jeg skal gøre? Det er jo Deres egen Skyld, at vi er kommen i denne for-dømte Situation! Havde jeg - - -

Helga, hvis Ophidselse stiger, afbryder han uden videre og siger:

Tekst: De burde virkelig skamme Dem, Carlo Morton! - At lade mig bære Skylden for Deres daarlige Dispositioner!

Hun vender sig rasende fra ham og kommer i det samme med et Udbrud. Hun opdager nemlig:

301. Paa Søen. I nogen Afstand glider en Motorbaad forbi.
302. I Forstavnen paa en Fiskerbaad. Carlo vaagner op til nyt Liv, rejser sig, og en Straale af Haab tandes i hans Øjne. Helga springer atter op paa Toften, river sit lette Kniplings-schawl fra Halsen og vinker med det.
303. I Fiskerbaadens Agterstavn. Skipperen og Medhjælperen er standset i deres Kortspil og følger - grinende og hviskende - Begivenhedernes Gang.
304. I Motorbaaden. Helder rejser sig og giver med et Par Ord Matrosen Roret. Manden lægger Roret on, medens Ingeniøren lister ind i Ruffet sammen med Tonio.
305. Del af Søen med begge Baadene. Motorbaaden ændrer Kurs og styrer for fuld Fart hen mod den drivende Fiskerbaad.
306. Ved Fiskerbaaden paa Søen. Helga og Carlo ser i glad ⁿSpænding mod Motorbaaden. Denne kommer helt hen til deres Fartøj, og Manden, der staar ved Roret, spørger, hvad der er i Vejen. Skipperen sætter ham ind i Situationen,
307. I Motorbaadens Ruf. Helder og Tonio spejder leende ud gennem Ruffets Indgangsaaening og følger spændt, hvorledes deres Intrige udvikler sig.
308. Ved Fiskerbaaden paa Søen. Motorbaaden lægger til ved Siden af den anden Baad, og Helga og Carlo gaar on Bord paa det fremmede Fartøj. Skipperen kaster en Tovende til Manden i Motorbaaden, forat denne kan tage Fiskerbaaden paa Sløb.
309. On Bord paa Motorbaaden. Formanden gør Tovet fast og sætter Motoren i Gang. Carlo og Helga gaar ned i Baadens bagerste Del, hvor der er siddepladser, og hvorfra der er Indgang til Ruffet.
310. Del af Baaden med Indgangen til Ruffet. Carlo ser paa Uret og siger:

Tekst: Skynder vi os hurtigt tilbage til Margano, kan vi naa Nattoget til Venedig. Jeg skal tale med Manden ved Roret.

Helga ser misfornøjet paa ham og siger ærgerlig:

Tekst: De er ikke til at holde ud med Deres Venedig, Carlo! Men De har maaske Ret. Jeg begynder at faa nok af de Udflugter, som De arrangerer.

311. Motorbaadens Agterstavns med Siddepladserne og Indgangen til Ruffet.

Helga sætter sig nut ved Rølingen, men da hun ser Holders Ansigt dukke frem i Aabningen til Ruffet, farer hun straks op igen.

Carlo opdager ogsaa Ingeniøren.

312. Nærbillede af Holders smilende Ansigt, der kommer til Synet i Aabningen til Ruffet.

313. Billede af Helga, der er helt paff af Overraskelse.

314. Nærbillede af Carlo, der ikke vil tro sine egne Øjne.

315. I Motorbaadens Agterstavns. Helder kommer op fra Ruffet, gaar hen til de to andre, bukker for den unge Pige og siger:

Tekst: De her, Frøken Nasby - og De ogsaa Herr Morton! Det var virkelig en Overraskelse ovenpaa Middagsluren!

Helga tager sig sammen og siger noget om, at hendes Overraskelse ikke er mindre. Helder beder dem - med en indbydende Haandbevægelse - tage Plads, og de sætter sig mekanisk. Saa fortsætter

Ingeniøren:

Tekst: Det var Deres italienske Aften forleden, der gjorde saa stærkt Indtryk paa mig, at jeg skyndte mig at tage Ferie og rejse her ned - -

316. Nærbillede af Helga, der eftertænkstomt stirrer frem for sig. - Billedet toner bort -

317. Nasbys Salon. Nærbillede af Helder, som stilfærdig skjuler en kraftig Gaben med Haanden. - Billedet toner bort -

318. Nærbillede af Helga, der ryster paa Hovedet og ser paa Ingeniøren.

319. I Motorbaadens Agterstavn. Helga ser mistænksomt paa Ingeniøren og vil sige noget, men afbrydes af Carlo, der atte ivrigt ser paa Uret og udbryder:

Tekst: Og nu vil Ingeniøren maaske være saa god at føre os til Margano saa hurtigt som muligt?

Helder ser spørgende paa Helga, der betænker sig et Øjeblik og saa begynder at tale.

320. I Motorbaadens Ruf. Tonio spejder forsigtig og nysgerrig ud gennem Aabningen til Ruffet.

321. I Motorbaadens Agterstavn. Carlo siger atter noget om, at de maa tilbage til Margano, men Helder afbryder ham:

Tekst: Lad os nu ikke spille flere Ord paa dette her, Herr Morton. Naturligvis skal Frøken Næsby se "Dødens Ø", naar vi nu er saa nær ved den!

Han rækker Helga en Kikkert og peger ud over Søen:

322. Kikkertsbillede af "Dødens Ø", set paa nogen Afstand.

323. I Motorbaadens Agterstavn. Helga tager Kikkerten fra Øjnene og ser med Betagelse i Blikket paa Ingeniøren: "Ja, der maa vi absolut over!" Carlo vil atter protestere, men der er ingen, der vil høre paa ham. Helga sender ham et knusende Elik, og Maleren synker resigneret ned paa en Tofte - nervøs og ulykkelig.

324. Paa Søen. Motorbaaden, der har det andet Fartøj paa Sløb, pløjer Bølgerne - Afblænding.

325. Optoning af Næsby's Salon. Majoren vandrer mere rastløs op og ned ad Gulvet end nogen Sinde og svinger med et nyt Telegram i Haanden. Han standser et Øjeblik, puster ud og ser saa i Telegrammet:

Tekst: (Telegram afsendt fra Margano) Major Næsby,
Aarnæs, Danmark.
Alle Forberedelser truffet. Bered Dem til den store Afgørelse.

Helder.

Majoren tager sig - dirrende af Spænding - om Hagen og fortsætter saa sin Marchtur. - Afblænding.

326. Tekst: Paa "Dødens Ø" blev det, af Grunde som vi let forstaar, Helder, der overtog Kommandoen, og Helga opdagede til sin Overraskelse, at som Fører i Fortidens Verden kunde Ingeniøren godt maale sig med hendes poetiske Ven Maleren.

Optoning af Kirkegaarden uden for den gotiske Kirke. De tre Turister vandrer i Cypressernes Skygge hen mod en Port i Kirkegaardsmuren sammen med en Fører. De standser ved en ældgammel Grav inden for Porten.

327. Ved Graven. Helga ser paa Gravstenen og undrer sig over, hvem der har fundet det sidste Hvilested der, og Ingeniøren forhører sig hos Føreren, der giver ham de ønskede Oplysninger med professional Mundraphed. Helder giver Carlo, der stadig damper nærvest paa en Cigaret, et advarende Sideblik, vender sig mod Helga og siger:

Her hviler Ridderen Guido Erlani fra Verona, der sveg sin Elskede og en mørk Nat faldt som Offer for en Sammensværgelse, hendes Slægtninge havde dannet!

328. Nærbillede af Carlo, som farer sammen og taber Cigaretten.

329. Ved Graven. Helga er stærkt interesseret, og Helder skæver smilende til Carlo, der har meget svært ved at lægge Skjul paa sin Nervøsitet. Ingeniøren siger noget til Helga og nikker, og de gaar ud ad Porten.

330. Havnekaj paa "Dødens Ø". Motorbaaden ligger forstøjet ved Kajen, og et Stykke fra denne sidder Matrosen og Tonio med Benene dinglende ud over Vandet. De ryger Cigaretter og taler sammen.

V.

331. Tekst: Men Mennesker lever som bekendt ogsaa af Brød, - og efter Dagens megen Romantik kom den lille Festmiddag, Helder arrangerede, som Prikken over i'et.

Optoning af et naturskønt Udsigtspunkt ved ^rStaden uden for

Restauranten paa "Dødens Ø". De tre Turister sidder ved Frugten og Vinen, der danner Afslutningen paa Middagen. Ingeniøren skænker en Flaske "Assi Spumante" op for sine Gæster og hilser paa dem.

Af Frugtskællens Indhold vælger han en kompemæssig Fersken og lægger den smilende paa Helgas Tallerken. Den unge Pige begynder at skrælle Frugten og har i Ingeniøren en meget interesseret Tilskuere. Maleren, der damper paa sin evindelige Cigaret, ser nervøst paa de to andre. Med eet farer han sammen, - han opdager nemlig:

332. Ved en Pille et Stykke fra Bordet. Tonio stikker Hovedet frem, vinker hen mod Carlo og forsvinder igen.

333. Ved Bordet uden for Restauranten. Carlo ser sig urolig om, tager saa Vinflasken og fylder sit Glas. Helga, der er stærkt optaget af Ingeniøren, drejer Hovedet en Smule og ser paa Maleren.

334. Nærbillede af Carlo, som hurtigt tømmer Glasset.

335. Nærbillede af Helga, som - med Foragt i Blikket - rynker Næsen.

336. Del af Pladsen uden for Restauranten med Bordet og Pillen. Helga vender sig atter mod Ingeniøren, og Carlo - hvis Uro stiger - ser paa ny hen mod Pillen, fra hvilken Tonio igen et Øjeblik stikker Hovedet frem og vinker til han. Carlo tager sig sammen og gaar hen mod Pillen.

337. Uden for Citronhaven ved Siden af Restauranten. Tonio staar og venter. Carlo skynder sig hen til ham og spørger, hvad han vil. Tonio betyder ham, at han skal følge med, og de gaar saa ind i Haven.

338. Ved en Venusstatue i Citronhaven. Carlo og Tonio kommer. Drengen ser sig forsigtig om og siger saa til Carlo, idet han ser paa ham med et gennentrængende Blik:

Tekst: De svæver i stor Fare her, Signore Merton!

Carlo, der er ude af sig selv af Angst, beder ivrigt Drengen om nærmere Oplysning.

339. Ved Bordet uden for Restauranten. Helga og Ingeniøren

siddes i livlig Samtale og i den fornøjeligste Stemning. Ingeniøren ser pludselig paa Uret og siger:

Tekst: Nu maa vi vist se at tænke paa Hjenturen, Frøken Næsby. Hvor blev vor Ven Maleren af?

De ser mod Carlos tomme Plads - Ingeniøren rejser sig: "Det er nok bedst, at jeg ser efter ham. Her har De noget at more Dem med saa længe". Han giver hende sin Kikkert og peger ud mod Søen. Saa gaar han.

340. Ved en Venusstatue i Citronhaven. Tonio hvisker til den ængstelige Carlo:

Tekst: Den eneste, der kan redde Dem, er min Søster Teresa!

Carlo kommer atter ivrigt med et Spørgsmaal, men Tonio ryster bare paa Hovedet, stikker af og forsvinder i Haven. Carlo tager sit Lommetørklæde op og tørrer Angstens Sved af Panden. Gaar saa.

341. Ved Udgangen fra Citronhaven. Carlo kommer, nærmer sig Udgangen, da han pludselig standser og med Rædsel i Blikket stirrer frem for sig.

342. Ved en Pille ved Siden af Udgangen. Et skægget Mandshoved med vildt stirrende Øjne titter frem fra Pillen og griner norderisk til Carlo. Hovedet forsvinder eventuelt atter.

343. Ved Udgangen fra Citronhaven. Carlo vender sig om og styrter tilbage i Haven i sanseløs Skræk.

344. Havnekaj paa "Dødens Ø". Tonio springer om Bord i Motorbaaden og forsvinder ned i Ruffet.

345. Udgang paa den anden Side af Citronhaven. Carlo kommer ud, ser sig skrækklagen tilbage og styrter saa videre.

346. Havnekaj paa "Dødens Ø". Carlo kommer styrtende, standser et Øjeblik, og hans Øjne, ud af hvilke Skrækken stadig lyser, falder paa Motorbaaden. Han faar en Idé, - kaster et hurtigt Blik paa Baadføreren, som - med Ryggen til ham - sliber sig en lille Skraber

paa noget Gods, som ligger paa Kajen dækket af en Presenning.
Maleren springer om Bord.

347. Om Bord paa Motorbaaden. Carlo kaster Fortøjningen
løs og skynder sig hen til Motoren.

348. Paa Kajen, hvor Baadføreren ligger. Manden, der
slumrer, bliver pludselig vaagen, og da han bilder sig ind
at høre en mistænkelig Lyd, drejer han Hovedet og ser hen
mod Motorbaaden.

349. Havnekajen, hvor Motorbaaden ligger. Carlo har
travlt ved Motoren i Baadens Agterstavn.

350. Paa Kajen, hvor Baadføreren befinder sig. Manden ser yderst overrasket ud, farer op og styrter ned mod Baaden.
351. Havnekajen, hvor Motorbaaden ligger. Carlo har faaet Motoren i Gang, og Baaden ska netop til at støde fra, da Baadføreren kommer styrtende. Han raaber noget til Maleren, som hurtigt og bestyrtet ser op, men dog ikke svarer. Han styrer uden videre udefter, men det lykkes dog Baadføreren at springe om Bord, skønt der ikke er noget ringe Mellemrum mellem Baaden og Kajen. Manden styrtet hen til Carlo.
352. Ved Roret agter i Motorbaaden. Baadføreren spørger heftig Carlo, idet han gør en Bevægelse mod Land, hvad Meningen er. Den adspurgte, der stadig holder Kursen udefter, tager sig sammen og begynder at tale, da den anden opfordrer ham til at overlade ham Roret og griber efter det. Carlo protesterer, og da Baadføreren vil fjerne ham med Magt, sætter han sig til Modværge. De kæmper om Roret.
353. I Motorbaadens Ruf. Tonio spejder forsigtigt ud. Han er i Tvivl om, hvad han skal gøre.
354. Ved Bordet uden for Restauranten. Helga sidder smilende i Aftensolen og nyder Naturens Skønhed, da Helder kommer tilbage og spørger efter Carlo; "Er Hr. Morton ikke kommet tilbage endnu? Jeg saa ikke saa meget som Skyggen af ham!" Helga ryster paa Hovedet. Helder sætter sig ved Siden af hende, men farer straks op igen, idet han ser bestyretet i Retning af Havnekajen. Helga følger Retningen af hans Blik.
355. Del af Havnekajen og Søen. Motorbaaden driver om paa Søen et Stykke fra Land, medens Carlo og Baadføreren kæmper ved Roret.
356. Ved Bordet uden for Restauranten. Helder kalder paa den forbipasserende Kelner, betaler og gaar, fulgt af Helga, ned mod

Kajen.

357. I Motorbaaden. Baadføreren slynger heftigt Carlo mod Rølingen, hvor Maleren fortunlet bliver siddende. Hans Modstander griber Roret og styrer ind mod Kajen. Tonios grinende Ansigt viser sig et Øjeblik ved Indgangen til Ruffet og forsvinder saa igen.

358. Havnekaj paa "Dødens Ø". Helga og Ingeniøren staar og venter, da Motorbaaden atter lægger til. Helder kommer med et Spørgsmaal til Baadføreren, som denne i en ivrig Tone besvarer, - og Helder og Helga gaar saa om Bord.

359. I Motorbaadens Agterstav. Helder og Helga kommer, betragter overraskede Carlo, som skamfuld og ulykkelig kravler op og lader sig synke ned paa Sædet ved Rølingen. Baadføreren peger paa Maleren og aflægger en hurtig Rapport. Helgas Mine bliver mørk, og Ingeniøren ser spydigt paa Carlo og siger:

Tekst: Jasaa, - De tænkte altsaa paa at tage afsted uden os! Det var ikke pønt af Dem, Hr. Morton!

360. Nærbillede af Carlo ved Rølingen. Han søger forgæves at tage sig saa meget sammen, at han kan finde et passende Svar.

361. Del af Kajen med Motorbaaden og Scen. Helder sætter sig ved Roret, og Baaden skyder som en Pil udefter.

362. I Motorbaadens Ruf. Tonio vender sig ovenud henrykt bort fra Indgangen til Ruffet. Han har svært ved at undertrykke en skrældende Latter.

363. I Agterstavnen paa Motorbaaden. som i stærk Fart skyder frem gennem Bølgerne. Helder, der sidder ved Rattet, har Helga ved Siden af sig. Carlo, ved Rølingen et Stykke fra de andre, samler sig sammen og siger i en ynkelig og klagende Tone:

Tekst: Jeg indser, at De naa finde min Optræden højst mærkelig, men De forstaar den sikkert bedre, naar jeg siger Dem, at det gælder mit Liv!

Helder og Helga ser forbavset paa Maleren, og Helga udbryder:
 "Hvad mener De med det, Carlo?" Maleren fortsætter med en ynkelig
 Mine!

Tekst: Den sorte Haand er ude efter mig!

Han taler videre, Helga ser forskrækket ud, hvorimod Ingeniøren
 smiler skeptisk.

364. Nærbillede af Helder, som med et skeptisk Smil siger:

Tekst: "Den sorte Haand" --! Saadan noget Barnepjank! Og
 De har vel ikke gjort noget, som man har Grund til
 at forfølge Dem for?"

365. I Motorbaadens Agterstavn. Maleren bliver noget forvirret
 og forlegen: "Nej, det har jeg ikke," -- og han ryster paa Hovedet.
 Helga ser lettet ud, og Helder fortsætter leende:

Tekst: Jeg er sikker paa, De er Offer for en grov Spas,
 Hr. Morton!

366. Nærbillede af Carlo, som ryster paa Hovedet og ser ulykke-
 ligere ud end nogensinde.

367. I Motorbaadens Agterstavn. Helder ser med et sarkastisk
 Smil paa Maleren, der er sunket sammen paa sin Plads ved Rælingen.
 Helga kaster et foragteligt Blik paa ham, siger noget til Inge-
 niøren, idet hun betaget gør en Bevægelse mod Søen.

368. Billede af Solen, som er ved at gaa ned bag den guldglit-
 rende Sø. -- Billedet blandes af,

369. Tekst: Frygten for Overfald var det eneste, der afholdt
 Carlo fra at forlade Margano i Bil samme Aften,
 og han var fast besluttet paa, at den kommende
 Nat skulde være hans sidste der i Byen!

Uden for Carlos Atelier. (Optoning) En Bil standser, og
 Carlo og Helga stiger ud. Maleren betaler Kusken og følger efter
 hende, som uden at værdige ham et Blik gaar først ind i Huset.

370. I Carlos Atelier. Carlo og Helga kommer ind, og uden saa
 meget som at sige Godnat til den nervøse og angstelige Maler gaar

den unge Pige ind i Sideværelset og lukker Døren efter sig. Carlo ser med advild efter hende, kaster saa et Blik rundt i Værelset og gaar hen mod Vinduet ved Skrivebordet.

371. Del af Carlos Atelier med Vinduet og Skrivebordet. Carlo kommer, - lukker Vinduet. Han gaar hen til Skrivebordet, aabner en Skuffe og tager en Revolver frem. Han undersøger Vaabnet og finder det ladet og nikker bistert.

372. I Atelieret ved et andet Vindue, der næsten ligger i Mørke i det af et Par Olielamper svagt oplyste Rum. Tonios Ansigt viser sig bag Ruden. Han stirrer spændt ind.

373. Del af Atelieret med Skrivebordet og Udgangsdøren. Carlo kommer i Tanker om noget, lægger Revolveren fra sig paa Skrivebordet og gaar ud ad Døren.

374. Ved det mørke Vindue i Atelieret. Tonio stikker en Kniv eller lignende ind mellem det daarligt sluttende Vindue og Karmen og faar det paa den Maade aabnet.

375. Værtindens Køkken. Carlo taler i en ophidset Tone til Værtinden, der har sin Kat ved Siden af sig, og som er blevet afbrudt i at rede sin tarvelige Seng op for Natten. Hun lytter ungligt til hans Ord.

Tekst: - - - og hold endelig alle Vinduer og Døre lukkede.
Det gælder mit Liv, og ingen her i Huset er i det hele taget sikker!

Han opdager, at Køkkenvinduet staar aabent og styrter hen for at lukke det. En Sten, om hvilken der er viklet et Stykke Papirl flyver ind ad Vinduet og falder ned paa Bordet firan Maleren. Han farer forfærdet sammen og stirrer ned Øjne, der er store og stive af Skræk, frem for sig. Værtinden, der ogsaa bliver bestyrtet, følger Retningen af hans Blik.

376. Uden for Køkkenvinduet. Det skæggede Ansigt, som Carlo saa

et Glint af i Citronhaven, viser sig et Øjeblik for saa atter at forsvinde.

377. Værtindens Køkken. Værtinden ser med ublig Mine paa Carlo, der kaster endnu et forfærdet Blik mod Vinduet, tager saa skælvende Stenen op, vikler Papiret af og ser paa dette. Han lader det falde ned paa Bordet og griber krampagtigt om Bordkanten som for at søge Støtte. Værtinden, der bliver mere og mere angstelig, tager Papiret og læser:

Tekst: (Seddél, paa hvilken der staar skrevet med de samme prentede Bogstaver som i det forrige ~~xxxxx~~ Truselsbrev) Huset er omringet. Klokken 12 slaar Høvnens Time!

Værtinden skri ger af Skræk. Carlo farer sammen og styrter hen mod Døren fulgt af Værtinden og Katten.

378. Del af Carlos Atelier med Skrivebordet og Udgangsdøren.

Tonio staar ved Skrivebordet med Revolveren i Haanden, da han hører Spektakel uden for Døren. Han kaster et hastigt Blik i den Retning, Lyden kommer fra, dukker sig saa og skjuler sig bag Bordet. Carlo, der kommer ind fulgt af Værtinden og Katten, styrter hen mod Døren til Sideværelset.

379. Ved Døren til Sideværelset i Carlos Atelier. Carlo kommer hen til Døren fulgt af Værtinden, og banker heftigt paa.

380 Sideværelset til Carlos Atelier. Helga er ved at pakke, da hun hører Bankningen, der faar hende til med en utaalmodig Mine at se hen mod Døren. Denne aabnes, og Carlo og Værtinden styrter ind. Den sidstnævnte lukke Døren til efter sig, medens Carlo vender sig mod den ungen Pige og med Hetighed siger:

Tekst: Vi naa se at komme her fra med det samme, Helga! Hun gør en afværgende Bevægelse: "Begynder De nu igen!"

381. Ved det mørke Vindue i Atelieret. Tonio rækker Revolveren til Ingeniøren, der staar uden for det aabne Vindue. Helder ler,

undersøger Vaabnet og tager saa Patronerne ud. Han lægger den sammen med Revolveren i Vindueskarmen, tager en Pennekniv frem og kredser Kuglen ud af et af Projektilerne.

382. Sideværelset til Carlos Atelier. Helga ser med Foragt paa Carlo, som med Fortvivlelsen lysende ud af Ansigtet taler videre. Han tager et Brev op af Lommen og siger:

Tekst: Da tror mig ikke, Helga! Nuvel, - her har De Sort paa Hvidt for, hvor alvorlig Sagen er!

Han rækker hende Brevet, og hun løber det hurtigt igennem.

Tekst: (Brevet fra Billede 287).. og hvis De ikke, paa den Maade vi har bestemt, inden 24 Timer overgiver os den lyse nordiske Kvinde, for hvis Skyld De svag Italiens mørke Datter, er De Dødens Bytte!
(En sort Haand tegnet)

Hun ser forbavset og forskrækket paa Maleren, - og med et bliver hendes Udtryk mørkt.

383. Nærbillede af Helga, der ser paa Carlo med et gennentrængende Blik og spørger:

Tekst: Er det sandt det der om Kvinden, De svag?

384. Nærbillede af Carlo, der ser skamfuld og ulykkelig ud, og som tøvende nikker.

385. Sideværelset til Carlos Atelier. Helga ser paa ham med endnu større Foragt, og han fortsætter: "Ja, noget er der naaske nok om det, men det vigtigste er, at De nu forstaar, hvor alvorlig Sagen er." Helga nikker, staar et Øjeblik og stirrer tankefuldt frem for sig og siger saa:

Tekst: Vi maa opsøge Ingeniør Helder, Carlo!

Maleren santykker. Værtinden, der er ude af sig selv af Skræk, skriger til Helga, at hun maa skynde sig.

386. Dal af Atelieret med Skrivebordet (nærmest Kameraet) og det mørke Vindue i en Væg længere borte. - Tonio lægger Revolveren tilbage paa Skrivebordet og vil til at løbe hen til Vinduet,

bag hvilket Ingeniøren skintes, da han faar Øje paa Værtirrens Kat. Han faar en Idei, tager Dyret op og skynder sig hen til Induet

387. Ved det mørke Vindue i Atelieret. Tonio peger paa Katten og siger noget til Ingeniøren, som ler øvergivent og med et Nik giver sit Bifald til Kende. Drengen snubber en Hat fra en Knæge ved Siden af Vinduet.

388. Sideverrelset til Carlos Atelier. Værtinden hjælper Helga i en let Aftenkaabe. Carlo aabner Døren, kaster et forskræmt Blik ind i Atelieret og gøres fulgt af de to andre.

389. Del af Atelieret med Døren til Sideverrelset og Skrivebordet. Carlo kommer ind fra Sideverrelset fulgt af Helga og Værtinden. Han gaar hen til Skrivebordet, tager Revolveren og stikker den i Lommen. Pludselig farer han sammen og ser hen mod en bestemt Væg. De andres forskrækkede Øjne følger Retningen af hans Blik.

390. Nærbillede af et Vægur (Eventuelt et Kuk-Ur), som slaar 12.

391. Ved Skrivebordet i Atelieret. Carlo ser gysende fra Uret hen mod de to andre, som forskrækkede besvarer hans Blik.

392. Længere inde i Atelieret bag Carlo og de to Kvinder. En Statue, der staar paa en Pedestal, ræder med et frygteligt Brag onkuld.

393. Ved Skrivebordet i Atelieret. Carlo og de to andre farer rædselslagne sammen og ser forskræmte hen mod det Sted, hvor Statuen stod.

394. Ved Bagsiden af Huset neden for det mørke Ateliervindue. Tonio slipper sit Fag i en Snor, der ligger op langs Muren, og rykker i en anden Snor.

395. Del af Atelieret med Skrivebordet, de to Staffeli og Udgangsdøren. Staffeliet med Helgas Portræt vælter om. Carlo og de to Kvinder ser forskrækkede og forvirrede i Retning af Ulykkestedet.

Straks derefter falder der et Par Vaser ned fra en Vægghylde bag ved den, og den ene Vase er nærved at ramme Værtinden i Hovedet og falder lige ned foran hendes Fødder. Med et sindsygt Skrig springer Værtinden højt i Vejret. Helga raaber noget til Carlo, der trækker Revolveren op, spænder den og gaar hen mod Udgangsdøren fulgt af de to andre.

396. Forstuen til Atelieret. Carlo kommer styrtende ud fra Atelieret fulgt af Helga og Værtinden. Han drejer Nøglen om, der sidder indvendig i Døren, aabner saa forsigtig denne, farer pludselig sammen og stirrer udefter. De to andre ser over hans Skulder ud ad Døraabningen.

397. Paa Vejen uden for Carlos Hus. Den skæggede staar i Maaneskinnet med en Økse høvet til Hug foran en i en lang Kappe indhyllet Figur, hvis blege Hoved er dækket af en stor blød Hat. Han svinger vildt med Vaabnet og træffer med et Hug den anden i Nakken. Figuren falder foreover, Hovedet ruller hen ad Jorden.

398. Forstuen i Carlos Hus. Kvinderne udstøder et Skrig af Rædsel. Den ligeledes skrækslagne Maler trækker med rystende Haand Døren til - fanler med Nøglen.

399. Del af Vejen uden for Carlos Hus (Anden Indstilling end før). Den hovedløse Skikkelse, der stadig er indhyllet i den lange Kappe, strækker en Haand frem, tager sit Hoved og gaar bort med det under Armen. Den skæggede Morder gaar hen til Døren til Huset.

400. Forstuen i Carlos Hus. Carlo og begge Kvinderne stirrer som forstenede af Rædsel paa hverandre, da en Støj ved Døren atter faar dem til at fare sammen. Et Stykke Papir stikkes ind gennem Dørsprækken til den daarligt sluttende Dør. Carlo tager rystende Papiret og gennænlæser det hurtigt.

Tekst: (Et Stykke Papir paa hvilket der - med de samme prentede Bogstaver som tidligere - staar nogle

Ord eventuelt paa Italiensk, der toner over
i Dansk)

Carlo Morton!

De har lige set, hvorledes en Forrædet blev dræbt.
Næste Gang er det Deres Tur. Paa Teresa Lucanis Forbøn
faar De dog endnu en Lejlighed til at redde Dem. For-
lad Huset alene og lad en af vore Mænd føre Dem til
hendes! De har 5 Minutter til at betænke Dem på!
(En sort Haand tegnet)

Carlo ser op med dyb Fortvivlelse i Blikket, og de andre over-
falder ham med Spøg snaal. Helga river Papiret fra ham og læser.

401. Ved Figuren uden for Carlo's Hus. Den hovedløse kommer slæ-
bende med sit Hoved hen til den ligeledes hovedløse Figur. Han
kaster sin lange Kappa. Det er Tonio. Drengen sætter Hovedet
tilbage paa Figuren, iagttager med en misbilligende Hovedrysten,
at det sidder skævt og søger at udbedre Skaden.

402. Forstuen. Carlo siger i al Hast noget til Helga og styrter
tilbage til Atelieret, fulgt af de to forskræmte Kvinder.

403. Del af Atelieret med Udgangsdøren. Carlo og de to råd-
selsslagne Kvinder kommer styrtende ind og staar et Øjeblik og
raadslaas. Med et skæger Værtinden atter af Skrak og peger
dirrende hen mod det mørke Vindue i Baggrunden. De to andre ser
hurtigt derhen.

404. Del af Atelieret med det mørke Vindue. Fra dette ses et
Par gnistrende, grønne Øjne stirre frem.

405. Nærbillede af Carlo og de to Kvinder. Carlo løfter med
skælvende Haand Revolveren og trykker af.

406. Del af Atelieret med det mørke Vindue. Ubeværet af Skuddet
stirrer Øjnene ligesaa hadefuldt ud fra Mørket som før.

407. Nærbillede af Carlo og de to Kvinder. Carlo ser forfærdet
mod Vinduet, løfter atter Revolveren for at affyre et Skud til,
da Helga med et Udraab og en Haandbevægelse henleder hans Opnæk-
somhed paa Vinduet ved Siden af Skrivebordet.

408. Vinduet ved Siden af Skrivebordet. Uden for Vinduet
sjaar den skæggede Mandsperson og søger med en stor Kniv at
aabne Vinduet.

409. Del af Carlos Atelier med Vinduet ved Siden af
Skrivebordet.

Den skæggede faar Vinduet op. Carlo raaber, idet han hæver
Revolveren, en Advarsel til Manden, hvis eneste Svar er et
vildt og haanligt Grin. Carlo skyder.

410. Nærbillede af den skæggede i det aabne Vindue.

Han stikker hurtigt Haanden i Lommen, fører den saa op til
Øjet og tager en Revolverkugle frem. Han holder den med et
mere djævelsk Grin end nogen Sinde op mellem Tommel- og
Pegefinger.

411. Nærbillede af Carlo og de to Kvinder. De stirrer i
forstenet Skræk mod Vinduet. Carlo tager sig med en Viljeans-
spændelse sammen og skyder paa ny.

412. Nærbillede af den skæggede i det aabne Vindue. Han
slaar atter et haanligt Grin op, tager sig til Brystet og
fisker Kuglen frem.

413. Nærbillede af Kuglen i den skæggedes Haand.

414. Nærbillede af den skæggede i det aabne Vindue. Med
en ny Haanslatter slynger han Revolverkuglerne mod Maleren.

415. Nærbillede af Carlo, som rammes først af den ene
saa af den anden Kugle. I afsindig Skræk lader han Haanden
med Revolveren synke.

416. Nærbillede af de to Kvinder, der skriger i vild
Rædsel.

417. Del af Carlos Atelier med Vinduet ved Siden af
Skrivebordet.

Carlo kaster endnu et fortvivlet Blik mod den skæggede, hvis
grinende Ansigt stadig ses i Vinduet, slynger saa Revolveren

fra sig og brister i Graad. Helga tager sig sammen - ser foragtelig paa ham.

418. Nærbillede af den grædende Carlo, der med et bedende Blik mod Helga mumler:

Tekst: Helga, jeg gaar til Teresa! Det er den eneste Redning!

419. Nærbillede af Carlo og de to Kvinder. Helga nikker og gør foragtelig en Bevægelse mod Udgangsdøren: "Ja, forsvind De bare, Carlo!" Værtinden giver jamrende sit Bifald til Kende. Carlo vender sig hurtigt for at gaa, men farer atter sammen, da han ser:

420. Nærbillede af den skæggede i det aabne Vindue. Han ser paa Uret og gør en Bevægelse, som vilde han krybe ind ad Vinduet.

421. Nærbillede af Carlo, som skriger:

Tekst: Jeg kommer! Jeg kommer!

422. Del af Atelieret med Vinduet ved Skrivebordet og Udgangsdøren. Carlo styrter over Hals og Hoved hen til Døren og ud ad denne. Helga ser foragteligt efter ham. Den skæggede forsvinder.

423. Uden for Døren til Carlos Hus (Aftenbillede) Den skæggede kommer hen til Døren, som i det samme aabnes. Carlo kommer ud, ser hjælpeløst paa Manden, som kommanderer: "Hands up!" Carlo adlyder. Den skæggede undersøger flygtigt hans Lommer, tager et Lommetørklæde frem og vil til at binde ham for Øjnene. Carlo skal til at protestere, men da han ser, at den anden - med et frygtindgydende Ansigt - føre Haanden til Siden som for at tage en Kniv frem, finder han det klogest at holde Mund. Hans Udtryk vidner om, at han føler sig som et Offerlam, der skal føres til Slagtebanken. Den skæggede begynder at binde ham for Øjnene.

424. Del af Atelieret. Helga er sunket ned paa Duchâtel'en, sidder med Hovedet støttet i Hænderne og stirrer eftertænksomt

frem for sig. Værtinden kommer med et Par Ord og styrter saa ud ad Døren.

425. Værtindens Køkken. Værtinden kommer styrtende ud, drejer Nøglen om i Døren og synker sammen paa Sengen.

426. Uden for Døren til Carlos Hus. Carlos, der stadig staar med Armene i Vejret, er nu bundet for Øjnene. Den skæggede stikker to Fingre i Munden og fløjter et Signal. Tonio kommer frem, ler henrykt ved Synet af Maleren og faar saa nogle Instruktioner af den skæggede, der peger paa Carlo. Drengen nikker, gaar hen til Carlo men kommer saa pludselig til at tænke paa noget, vender sig atter mod sin Forbundsfælle og spørger ham hviskende om noget. Manden griner, tager en kort Pibe op fra Lommen og giver Drengen den. Tonio gaar hen til Carlo, trykker Piben mod hans Ryg, som var det en Revolver. Carlo farer sammen, - den skæggede giver ham Ordre til at sætte sig i Bevægelse, og Maleren adlyder, idet han stadig holder Armene i Vejret. Drengen gaar bagved og dirigerer ham. Den skæggede ser smilende efter dem.

427. Vejen uden for Carlos Hus. Tonio gaar ned ad Vejen, dirigerende den skælvende Carlo, der stadig har Armene i Vejret, foran sig.

428. Ved Duchâtel'en i Atelieret. Helga sidder stadig med sit forvirrede Hoved støttet i Hænderne. Hun retter sig op og ser sig angstelig om, undrende sig over, hvad der nu vil ske. Pludselig farer hun sammen - hun ser nemlig:

429. Del af Atelieret med det mørke Vindue. De grønne Øjne gnistrer stadig hadefuldt ud fra Mørket.

430. Ved Duchâtel'en i Atelieret. Helga vender sig gysende bort.

431. Uden for Fiskerhytten. Tonio eskorterer Carlo, der stadig er bundet for Øjnene og har Hænderne i Vejret, hen til Husets Dør.

432. Stuen i Fiskerhytten. I Skæret fra en Olielampe, der staar paa Bordet, sidder Teresa i spændt Forventning. Foran hende

ligger hendes Haandarbejde (eventuelt Kniplearbejde) urørt.

Pludselig faar en Lyd fra Døren hende til hastig at rejse sig, og straks efter gaar Døren op, og Tonio fører Carlo ind. Med et Udtryk af Triumf i Blikket skynder Teresa sig hen mod de indtrædende - Tonio peger stolt og triumferende mod Maleren, gaar saa atter ud og lukker Døren til efter sig. Teresa løsner Bindet fra Carlos Øjne - Maleren lader Armene falde - ser sig et Øjeblik forvirret om - og genkender saa Teresa. Han strækker bøn-faldende Hænderne frem mod hende, men hun betragter ham koldt, og han begynder saa at tale.

433. Del af Atelieret med Duchâtel'en og Udgangsdøren. Helga tager sig sammen, rejser sig og gaar hen til Døren. Hun skal lige til at aabne Døren, da en Lyd udefra faar hende til at opgive det. Hun spejder forsigtig ud gennem det lille Kighul i Døren, der er dækket med en Stump Gardin.
434. Forstuen til Atelieret. Den skæggede kommer ind ad Yderdøren og bliver staaende indenfor denne.
435. Nærbillede af Helga ved Kighullet. Hun gyser men bliver dog ved at kige ud.
436. Forstuen til Atelieret. Den skæggede tager Bulehatten af og river med et rask Tag Skægget fra Ansigtet. Manden viser sig at være Ingeniør Helder.
437. Nærbillede af Helga ved Kighullet. Hun bider et Overraskelses Udbrud i sig, ser saa atter ud.
438. Forstuen til Atelieret. Helder smider Slængkappen hen i en Krog og stopper det løse Skæg i Jakkelommen.
439. Ved Udgangsdøren i Atelieret. Helga vender sig bort fra Kighullet, - hendes Øjne skyder Lyn af Harme, og hun skynder sig bort fra Døren.
440. Del af Atelieret med Døren til Sideværelset. Helga styrter

gennem Atelieret og ind ad Sideværelsets Dør, som hun lukker til efter sig.

441. Tekst: Endelig stod Helder som Sejrherre, og han havde kun tilbage - i Ro og Mag - at nyde Sejrens skønne Frugter. For han tvivlede ikke et Øjeblik paa, at Helga nok skulde falde til Føje, naar han nu kom som hendes Hjælper i Nøden.

Forstuen til Atelieret. Helder tager en Rejsehue op af Inderlommen og sætter den med et triumferende Smil paa Hovedet. Han gaar saa hen til Atelierdøren - lægger Haanden paa Dørgrebet.

442. Del af Atelieret med Udgangsdøren og Døren til Sideværelset.

Udgangsdøren aabnes, og Helder kommer ind. Han bliv er staaende lidt og ser sig om i det tomme Atelier og gaar saa nogle Skridt ind i dette. Hans Blik falder paa Døren til Sideværelset, han smiler lettet og nikker: "Der er hun selvfølgelig inde!" Han gaar hen til et Spejl vaa Siden af Døren, tager en Klædebørste op fra en Hylde under dette og underkaster sit noget overstankede Tøj en lille Renselsesproces.

443. Stuen i Fiskerhytten. Teresa sidder i en Sofa og lytter med mørk og alvorlig Mine til Carlo, som ivrigt taler. Han falder paa Knæ foran hende og strækker bønfoldende Hænderne frem mod hende. Hun bøjer sig ned mod ham og siger med et noget mildere Udtryk:

Tekst: Du har leget med Teresa Lucanis Hjerte, Carlo. Men hun vil tilgive og frelse Dig paa een Betingelse.....

Hun nævner Betingelsen, og Carlo nikker samtykkende i ængstelig Iver. Han gaar ind paa alt, bare hun vil redde ham. Hun smiler triumferende, rejser sig og gaar hen til Døren. Maleren rejser sig op fra sin knælende Stilling.

444. Ved Døren i Fiskerhyttens Stue. Teresa aabner Døren, kalder paa nogen og straks efter kommer Tonio ind. I en hviskende Tone siger hun noget til ham. Drengen kaster et Blik hen mod Maleren.

445. Ved Sofaen i Fiskerhytten. Carlo staar som en levende Illustration til Ridderen af den bedrøvelige Skikkelse.

446. Stuen i Fiskerhytten. Teresa tier, Drengen nikker og skynder sig saa ud. Den unge Kvinde gaar hen til Carlo og betydet med et ømt Smil den stadig skælvende Maler, at han skal sætte sig. Han adlyder mekanisk, Teresa sætter sig ved Siden af ham, tager hans Hoved mellem sine Hænder og kysser ham.

447. Del af Atelieret med Døren til Sideværelset. Helder gaar hen til Døren - banker paa.

448. Ved Sengen i Sideværelset. Helga sidder paa Sengen, og man ser paa hendes Ansigt, at hun har grædt. Hun hører, det banker og ser med vredesfunklende Øjne mod Døren. Saa tørrer hun hurtigt Taarerne bort fra Ansigtet med sit Lommetørklæde, rejser sig og gaar hen mod Døren.

449. Ved Døren til Sideværelset i Atelieret. Døren aabnes, og Helga kommer ud. Hun ser med kold Overraskelse paa Helder:

Tekst: De her, Ingeniør Helder, - og paa denne Tid af Døgnet!

450. Nærbillede af Helder, der baade er overrasket og skuffet.

451. Ved Døren til Sideværelset i Atelieret. Helder tager sig sammen, rømmer sig og siger:

Tekst: Jeg kom tilfældig her forbi paa min lille Aften-tur og saa en skummel Fyr liste omkring her ved den aabne Dør. Jeg fik en Anelse om, at De maaske svævede i Fare!

Helga smiler bittert. Hendes Blik falder paa Ingeniørens Jakkelomme.

452. Nærbillede af Helders Jakkelomme, hvorfra et Stykke af det løse Skæg stikker frem.

453. Ved Døren til Sideværelset i Carlos Atelier. Helga tager fat i det løse Skæg og trækker det op af hans Jakkelomme, sender den overraskede Ingeniør et lynende Blik og siger:

Tekst: Jeg tror, jeg ved, hvem den skumle Fyr er,
Ingeniør Helder!

Hun giver Helder en rungende Ørefigen. Ingeniøren gaar bestyrtet et Par Skridt tilbage. Pludselig fanger Helgas Øje det mørke Vindue i Atelierets Baggrund. Hendes Ansigt faar atter et forskrækket Udtryk.

454. Del af Atelieret med det mørke Vindue. De grønne Øjne gnistrer mere hadefuldt end nogen Sinde ud fra Mørket.

455. Ved Døren til Sideværelset til Atelieret. Helga gør en afværgende Bevægelse mod Vinduet og vender sig heftig mod Ingeniøren:

Tekst: Han - han, den forfærdeligste af dem alle, er der endnu! Faa ham bort, Ingeniør Helder!

456. Nærbillede af Helder, som nu er kommet sig af sin Forbavselse. Et Smil kruser hans Læber.

457. Del af Atelieret med Døren til Sideværelset og det mørke Vindue. Helder siger leende:

Tekst: Han der er ikke saa farlig. Kom, lad os tale med ham!

Han gaar hen til Vinduet og Helga følger tøvende og nyfigen efter.

458. Ved det mørke Vindue i Atelieret. Helder peger paa en Hat, som ligger i Vindueskarmen. Fra et Par Huller i denne gnistrer de grønne Øjne ud. Ingeniøren løsner Hatten, som er fastsømmet til Vindueskarmen. Værtindens Kat hopper højlydt miauende ud. Helga, som med stigende Overraskelse, har fulgt hans Afsløringer, ser paa ham med et næsten beundrende Blik, som han besvarer med et Smil. Men pludselig udløser hendes Spænding sig, og hun synker leende ned i en Lænestol.

459. Nærbillede af Helga, der ler, saa hun faar Taarer i Øjnene.

460. Ved det mørke Vindue i Atelieret. Tonic kommer hen til de to andre, hilser paa Helga, som genkendende nikker, vender sig saa mod Ingeniøren og hvisker ivrigt noget til ham. Denne hører til

med stigende Overraskelse, nikker smilende og fører saa Drengen hen til Helga:

Tekst: Det er Tonio Lucani - en Broder til den unge Pige, som Carlo forlod for Deres Skyld. Han kommer nu for at bede os om en lille Tjeneste!

Helga klapper smilende Drengen paa Hovedet: "Jeg kender ham allerede!" Hendes Mine bliver atter alvorlig, og hun siger:

Tekst: Saa kan De vist ligesaa godt først som sidst indvie mig i Carlos hemmelighedsfulde Kærlighedshistorie!

Helder nikker og begynder at fortælle.

461. Uden for Fiskerhytten. En gammel Præst (eventuelt i Ornat og fulgt af en Kordreng) er paa Vej hen mod Huset.

462. Ved det mørke Vindue i Atelieret. Helga rejser sig, rækker Helder Haanden:

Tekst: De skal have Tak for den Tjeneste, som De har gjort mig, Ingeniør Helder! Det var en bedsk Medicin, men jeg tror, den var velgørende!

Helder trykker - med et ømt Blik - hendes Haand og siger noget, idet han peger paa Tonio. Helga nikker læende, og de gaar saa hen mod Udgangsdøren.

463. I Forstuen til Atelieret. Helga, Helder og Tonio kommer ud fra Atelieret. Ingeniøren kaster et Blik paa Slængkappen, som ligger i et Hjørne. Han faar en Idé. Han siger et Par Ord til Helga, som læende nikker. Ingeniøren tager Slængkappen op.

464. Ved Sengen i Major Næsby's Soveværelse. Majoren sidder oprejst i Sengen og læser et Telegram:

Tekst: Telegram, afsendt fra Margano
Major Næsby, Aarnæs, Danmark.
Vildtet er fanget. Til Vejrs med Dannebrog. Nu
gaar Rejsen direkte hjem. Helder.

Majorens Lettelse giver sig Udtryk i et stort, fornøjet Smil.

465. Ved Bordet i Fiskerhyttens Stue. Carlo og Teresa staar og taler med Præsten (som evt. er i Ornat og har en Kordreng ved Siden af sig), da en Lyd fra Døren faar Teresa til at se derhen.

Tonio kommer styrtende ind, løber hen til de andre og siger aandeløs:

Tekst: Nu er Vidnerne her!

Han peger mod Døren.

466. Ved Døren i Fiskerhyttens Stue. Den skæggede og Helga kommer ind Arm i Arm.

467. Nærbillede af Carlo, som forskrækket og overrasket farer sammen.

468. Værelset i Fiskerhytten. Den skæggede og Helga gaar hen til de andre - hilser paa Præsten og Teresa. Den formentlige Bandit kaster et gennemtrængende Blik paa Carlo, som ængstelig trykker sig nærmere ind mod Teresa. Han giver Præsten et Tegn. Teresa og Carlo stiller sig foran denne, medens de andre som Vidner holder sig i Baggrunden. En katolsk Vielsesceremoni tager sin Begyndelse.

469. Ved Sengen i Major Næsby's Soveværelse. Majoren anbringer Telegrammet paa Natbordet og lægger sig saa med et Udtryk af Velvære tilbage paa Puderne. Han strækker sig - slukker saa det elektriske Lys.

470. Nærbillede af Præsten og de to, som vies i Fiskerhyttens Stue. Teresa og Carlo veksler eventuelt Ringe. Præsten afslutter Vielsen og erklærer de to for rette Ægtefolk at være.

471. Værelset i Fiskerhytten. Bryllupsvidnerne gratulerer de nygifte. Præsten tager Afsked og gaar, eventuelt fulgt af Kor drengen. Den skæggede gaar hen til Carlo, som ubehageligt berørt atter farer sammen.

472. Nærbillede af den skæggede og Carlo. Den formentlige Bandit river Skægget bort, og Carlo ser, forstenet af Overraskelse ind i Hhelders muntært leende Ansigt. Denne rækker Maleren Haanden:

Tekst: De har handlet som en Gentleman, og jeg ønsker Dem til Lykke, Herr Morton!

Carlo tøver lidt, tager den fremstrakte Haand og trykker den, idet han ser ud, som om han sank noget ubehageligt.

473. Værelset i Fiskerhytten. Teresa lægger Beslag paa sin Egtefælle. Helga og Helder tager Afsked og gaar ud.

474. Uden for Fiskerhytten. Det gryer mod Dag. Helder og Helga kommer ud og gaar ned mod Stranden.

475. Ved Sofaen i Fiskerhyttens Stue. Carlo, der sidder i Sofaen, ser ømt paa Teresa, der staar ved Siden af ham - og siger med Begejstring i Stemmen:

Tekst: Du er den eneste Kvinde for mig, Teresa! I Morgen staar Du igen Model til min "Vellystige Backantinde", som skal gøre os begge udødelige!

Han drager hende ind til sig og nærmer sine Læber mod hendes.

476. Ved Stranden neden for Fiskerhytten. Helga og Helder kommer ned til Stranden og standser ved en Klippeblok. Med eet giver den unge Pige et begejstret Udraab og peger udover Søen. Holders Øjne følger Retningen af hendes Finger.

477. Billede af Solen, som hæver sig op over Søen.

478. Ved Klippeblokken paa Stranden. Helgas Øjne skinner af Henrykkelse. Hun sætter sig paa Klippeblokken og beder Ingeniøren sætte sig ved Siden af hende. Han sætter sig. De ser udover Søen og derpaa paa hinanden, og han lægger lemepligt Armen om hendes Liv. Med eet farer de begge sammen og ser mod Fiskerhytten.

479. Uden for Fiskerhytten. Tonio kommer ud fra Huset og løber ned mod Stranden med en Genstand i Haanden.

480. Ved Klippeblokken paa Stranden. Tonio kommer hen til Helga og Halder. Han gaar hen til den unge Pige og giver hende genert Mosaikhjertet, vi kender fra Osteriet, og som han har i Haanden. Helga ser smilende paa Hjertet.

481. Nærbillede af Mosaikdaasen, der er formet som et Hjerte, og ligger i Helgas Haand.

482. Ved Klippeblokken paa Stranden. Helga ser rørt og taknemmelig paa Drengen, bøjer sig ned og giver ham et Kys.

483. Nærbillede af Tonio, som rødmer over hele Ansigtet.

484. Ved Klippeblokken paa Stranden. Tonio farer bort. Helder beder om Tilladelse til at se Gaven, og hun rækker ham den. Han kaster et Blik paa den lille Genstand og siger ømt:

Tekst: Tror De ikke, det er bedst, at jeg passer paa Deres lille Hjerte?

Hun ser kærligt paa ham og nikker undseligt.

485. Længere oppe paa Stranden. Tonio staar betaget - tørrer sig om Munden og ser efter de to elskende.

486. Ved Klippeblokken paa Stranden. Ingeniøren lægger Armen om den unge Piges Liv, deres Ansigter nærmer sig hinanden.

487. Nærbillede af Tonio længere oppe paa Stranden. Han ser betaget mod de andre - Billedet blandes af.....

F i n i s .

A 1863

Rulle	Afs	Titel	
1a)	1	1-2-3-4-5	Vinterlandskab.
	2	6	Malberg ned fra Lokomotivet
	3	7	Nærb. Stationsforstanderen hen til M.
	4	8	Uden for Banegaard- Wiehe hen med Brev.
	5	9	W. hen til M og Stationsforstanderen.
1b)	1a	10	Atelier - Nærb. Almar maler.
	7	11-12	Frk. Bell.
	8		Fjernb. A. maler Frk. Bell.
1a)	1b	13	Banegaard - Nærb. M og W.
	10		M kører med Lokomotivet.
1b)	1c	11	Atelier - A hen spiller for Frk. Bell.
	12	14	Nærb. A synger.
	13		Frk. Bell.
2)	2	15-16-17-	
	14	18	Atelier - A hen lukker Vinduet - A gaar.
	15		Nærb. A telefonerer - Frk. Bell hen.
	16	19	Værelse - Nærb. W. telefonerer.
	17		Atelier - Nærb. Frk. Bell og A telefonerer.
	18	20	Værelse - Nærb. W. ved Telefonen.
	19		Atelier - A og Frk. Bell fra Telefonen.
	20	21	Salon - A og Frk. Bell.
	21		Nærb. A viser Frk Bell Tegningen.
	22	22	Nærb. Tegningen forvandles. Frk. Bell hen til A.
	23		Uden for Porten - Nærb. Frk. Bell og A.
	24		Fjernb. Frk Bell og A gaar.
3)	3	23-24	Salon - Nærb. A fortæller Frk Bell - der ser hen.
	27		M og W ind af Døren.
	28	25	Frk Bell og A fornærmes.
	29		Nærb. - M og W gaar.
	30		Fjernb. - M og W hen til A og Frk. Bell.
	31		Nærb. - de fire.
	32	26	Nærb. - Tjeneren i Døren.
	33		M fører Frk Bell ud - A og W gaar.
	34		M - Frk Bell - A og W gaar.
II	35	27-28	Fjernb. Frk B spiller - A synger.
	36		Nærb. M ser.
	37	29	A synger - Frk Bell spiller.
	38		Noden.
	39		Nærb. A og Frk Bell spiller og synger.
	40		M. gaber.
	41		de spiller og synger.
	42		W ser paa Uret.
4)	4	44	30-31 W hen til A og Frk. Bell - M hen - alle gaar.
5)	5	45	32 Uden for Villaen - A og Frk Bell hen til Vognen.
4)	6	46	Salon - M hen til Vinduet ser.
5)	7	47	33-34 Uden for Villaen - A og Frk Bell. Nærb.
	48		Fjernb. A og Frk Bell.
4)	8	49	Salon - M ved Vinduet.
5)	9	50	Uden for Villaen - Nærb. A og Frk Bell
4)	10	51	Salon - M ved Vinduet.
5)	11	52	Uden for Villaen - A kører bort.
4)	12	53	Salon - M hen til Kaminen - W sætter sig.
	54		Nærb. M skubber Billedet ned.

Rulle	Afs	Titel	
4)	12	55	Salon - Nærb. Billedet falder ind i Kaminen.
		56	-" - " - Frk. Bell ind af Døren.
		57	-" - Frk Bell ind - ser.
		58	-" - Nærb. Billedet brænder.
		59	35 -" - Mvtager Billedet frem.
		60	-" - Nærb. Frk Bell ud af Døren.
		61	-" - W rejser sig - gaar.
		62	-" - Nærb. W ind af Døren.
		63	-" - Nærb. M sætter sig.
6)	13	64	Værelse - W ind til Frk Bell.
		65	Salon - Nærb M drikker.
		66	36 Værelse - Nærb. W og Frk B skændes.
		67	-" - Nærb. Hundene.
		68	37 -" - " - W og Frk B skændes - de gaar.
		69	38 Salon - W ind til M.
		70	Værelse - Nærb. Frk B ved Vinduet.
5)	14	71	Vinterlandskab.
6)	15	72	Værelse - Nærb. Frk Bell ruller ned.
		73	39 -" - Frk Bell i Sengen.
		74	40 -" - Nærb. Frk Bell i Sengen - drømmer.
		75	Overtoning Frk Bell i Skoven.
			Skoven - Nærb. Frk Bell - Overtoning til Frk Bell med Kurven.
7)	16	76	Allé - Frk Bell ved Træet - Manden forbi.
6)	17	77	Værelse - Frk Bell i Sengen.
8)	18	78	Værelse - Frk Bell ud af Sengen.
		79	-" - Frk Bell hen til Toiletbordet.
		80	41 -" - Frk Bell ved Toiletbordet.
7)	19	81	42 Værelse - W ind til M.
		82	43 -" - Nærb. W sætter viser M Brevet.
		83	Færgen sejler.
		84	Nærb. Frk Bell paa Færgen.
		85	Færgen sejler ud.
		86	44 Værelse - Chauffør ind med Besked.
		87	45 -" - Nærb. M. og W.
		88	-" - " - Chaufføren i Døren.
		89	-" - Chaufføren hen til W og M - fortæller.
5)	20	90	46 Uden for Villaen - A og Frk Bell ved Bilen.
7)	21	91	47 Værelse. Chaufføren faar Penge - gaar.
9)	22	92	48-49-50 Værelse - Nærb. M og W.
		93	51-52 Panorama over Landskab.
		94	Gadeliv.
		95	53 Gade - Martin kommer.
		96	Osteri - Martin ind.
		97	54 -" - Nærb. Martin.
		98	-" - Nærb. Martin og Ask.
		99	Atelier - A og Fru S.
		100	55 -" - Nærb. Fru S.
		101	56-57 -" - " - A kysser Fru S.
		102	-" - Fru S og A hen - Fru S klæder sig om.
10)	23	103	<u>Storvask i Rendestenen.</u>
		104	Atelier A med Tørklædet.
		105	Martin forbi Eslet.
		106	Jernbanestation - Toget kommer.
		107	-" - Frk Bell ned fra Toget - gaar.
		108	Frk Bell ud til Vognen - kører bort .
		109.	Jernbanestation - Toget kører.
		110	Gade - Frk. Bell kører.
		111	Atelier - Fru S. hen til A.
		112	Vej - Vognen kører.
		113	Atelier - A maler Fru S.
		114	Vej - Vognen kører.
11)	24	115	Atelier - Fjernb. A maler Fru S.
		116	-" - Nærb A maler.
		117	-" - Nærb. Fru S som Model.
		118	-" - Fjernb. A hen til Fru S.
		119	Vej - Bell kommer kørende.

Rulle	Afs	Titel
11)	24	120 Vej - Nærb. Frk Bell ned fra Vognen.
		121 Atelier - A kysser Fru S.
		122 Uden for Huset - Frk Bell gaar ind.
		123 Atelier - Fru F igennem Stuen.
		124 Forvarelse - Frk Bell og Fru F ind.
	58	125 Atelier - Fru F ind til A og Fru S.
		126 Forvarelse - Fru F og Frk. Bell.
		127 Atelier - Nærb. A lytter - gaar.
		128 -" - A ind gemmer Fru S.
		129 -" - Frk Bell ind til A.
12)	25	130 -" - Nærb. A og Frk Bell.
	60	131 -" - Nærb. Fru S ser frem.
	61	132 -" - " - A og Frk Bell.
		133 -" - " - A og Frk Bell ser paa Billedet.
		134 -" - " - Fru S.
		135 -" - A og Frk Bell hen mod Vinduet.
		136 -" - Nærb. hen til Vinduet.
		137 -" - " - Frk B og A ved Vinduet.
		138 De Dødes Ø.
	62-63	139 Atelier - Nærb. Frk. Bell og A.
		140 -" - Nærb. Fru S. græder.
		141 -" - " - Frk Bell og A gaar fra Vinduet.
		142 -" - Frk Bell og A gaar fra Vinduet - Nærb.
		143 -" - Frk Bell og A hen til Døren.
		144 Verelse - A og Frk B. ind.
		145 Atelier - Nærb. Fru S. gaar.
	64	146 Verelse - A gaar fra Frk Bell.
	65	147 Atelier - A ind ser efter Fru S.
		148 -" - Nærb. A ved Vinduet.
13)	26	149 Verelse - Fru S ind - sætter sig i Stolen.
	66	150 -" - Nærb. Martin og Fru S.
		151 Have - A giver Frk Bell Blomster.
	67	152 Verelse - Nærb. Martin og Fru S.
		153 Have - Frk Bell og A paa Banken.
	68	154 -" - Nærb. Frk B og A paa Banken.
	69	155 Osteri - Martin kommer ind.
		156 -" - Nærb Ask.
		157 -" - " - Frk B og A ved Bordet.
		158 -" - " - Martin.
		159 -" - " - Frk B og A ved Bordet.
		160 -" - " - Martin.
		161 -" - " - Frk Bell og A.
		162 -" - " - Martin gaar.
		163 -" - Fjernb. Martin hen til Bordet.
		164 -" - Nærb. Martin hos Frk Bell og A.
14)	27	165 Nærb. - Fru C udenfor Vinduet.
	70-71	166 Osteri - Martin ved Bordet faar Øje paa Fru S.
		167 -" - Fjernb. M gaar.
		168 -" - Nærb. A og Frk Bell ser efter Martin.
		169 -" - " - Martin taber Figuren.
		170 -" - " - Frk Bell og A ved Bordet.
	72	171 -" - " - Martin tager Figuren op.
		172 -" - " - Frk Bell og A.
		173 -" - " - M samler Skaarene op.
		174 -" - " - Frk Bell rejser sig - gaar.
		175 -" - " - Ask gaber.
		176 -" - " - Frk Bell hen til Martin.
		177 -" - Fjernb. Frk Bell gaar fra Martin.
		178 -" - Frk Bell hen til A.
		179 -" - Martin gaar ud.
		180 Verelse - Fru S ind - græder.
		181 -" - Fru S hen til Sengen - græder.
		182 Osteri - Frk Bell og A gaar.
15)	28	183 Atelier - Nærb. Fru F sover.
		184 -" - A og Frk B ind til Fru F - Bell gaar.
		185 -" - Nærb. A.
		186 Verelse - Fru F gaar fra Frk Bell.
	74-75	187 Atelier - Fru F ind til A.

	Rulle	Afs	Titel	
15)	28	188		Værelse - Nærb. Bell ved Spejlet.
		189		Atelier Frk B ind til A og Fru F - Fru F gaar.
		190		Nærb. Fru F ud ad Døren. Atelier.
		191		Atelier - Nærb. A sætter sig hos Frk Bell
5) 29		192	76	Uden for Villsen - Martin venter.
15) 30		193	77-78	Atelier - Nærb. Frk Bell og A.
		194		Monumentet.
16) 31		195	79-80-	
			81	Atelier Nærb. A og Frk Bell.
		196	82	-"- -"- Frk Bell.
		197		Skov - Nærb Wiehe paa Benken.
		198		Atelier - Nærb. Frk Bell.
		199		-"- - A følger Frk Bell hen til Døren.
		200		-"- - Nærb. Frk Bell gaar fra A.
		201		Værelse - Frk Bell ind.
		202		Atelier - Nærb. A hen sætter sig i Stolen.
		203		Værelse - Nærb Frk Bell opdager Musen.
		204		-"- - "-- Musen.
		205		-"- - "-- Frk Bell kalder.
		206		-"- - Frk B op i Sengen.
		207		-"- - Nærb. Frk Bell raaber.
		208	83	Atelier - Nærb A rejser sig.
		209		-"- - "-- A gaar.
		210		Værelse - "-- A ind ad Døren.
		211	84	-"- - A hen til Frk Bell.
17) 32		212		-"- - Nærb. Musehullet.
		213		-"- - A hen til Musehullet.
		214		-"- - A lægger Klodsen for Hullet.
		215		-"- - A hen til Sengen til Frk Bell - A gaar.
		216		Atelier - Nærb. A ind ad Døren.
18) 33		217	85	Nærb. de tomme Pengekasse.
		218		Manden ved Tælleapparatet.
		219	86-87	Nærb. Malberg hen til Manden.
		220	88	-"- A og Frk Bell i Bilen.
		221		-"- Martin bag paa Bilen.
		222		Gade - Bilen kommer kørende.
		223	89-90	Værelse - W med Telegram.
		224		Gade - M kommer - gemmer sig.
		225		Uden for Graven e Bilen kommer.
		226	91	Nærb. A og Frk Bell ind.
		227		-"- M bag Muren.
		228	92	Nærb. Frk Bell og A ind i Graven.
		229		-"- -"- -"- -"- -"-
		230		-"- Malberg bag Muren.
		231		-"- Martin hen til Vognen.
		232		I Graven - Frk. Bell og A ind.
		233		Nærb. - Martin ved Muren.
19) 34		234	93	Nærb. ved Muren - M og M mødes.
		235	94	I Graven - Nærb. A og Frk Bell ser.
		236		" -"- - Nærb. Kortene i Graven.
		237	95	" -"- - Nærb. Frk Bell og A.
		238		" -"- - A og Frk Bell gaar ud.
		239	96	Ved Muren - M og M sætter sig.
		240	97	Gade - Frk Bell og A ud.
		241		-"- M og M rejser sig - ser
		242		-"- Bilen kører bort.
20) 35		243	98	Nærb. M og M ved Muren tager Afsked.
		244	99	Atelier - Nærb. Frk Bell og A.
		245		-"- - "-e Martin ved Ruden.
		246	100	-"- - Frk Bell og A rejser sig.
		247	101-102	-"- - Nærb. Frk Bell og A.
		248		-"- - "-- Haanden banker paa Ruden.
		249	103	-"- - "-- Frk Bell og A lytter.
		250		-"- - Fjernb. Frk Bell og A gaar.
		251		-"- - Nærb. A ser.
		252		Nærb. Haanden paa Døren.
		253		Atelier - A farer sammen.
		254		-"- - A hen til Døren.
5) 36		255		Forværelse - A hen til Døren - henter Papiret.

Rulle	Afs	Titel	
25)	42	324 130	Terrasse - M - A og Frk Bell ved Bordet.
		325	--" -- Nærb - de tre ved Bordet.
		326	--" -- --" -- de tre ved Bordet.
		327	Grotten - Nærb. Martin.
		328	Terrassen - de tre ved Bordet.
		329	Grotten - Martin kalder.
		330	Terrassen - A rejser sig - gaar.
		331	Grotten - A hen til Martin.
		332 131-132	Have - Martin og A.
26)	43	333	Terrasse - Nærb. Frk B og M.
		334 133	--" -- M rejser sig gaar - Frk B. gaar.
		335 134-135	Have - Nærb. M og A - de gaar.
		336	Terrasse - Frk Bell fordrer Maager.
		337	Skov - A kommer - ser.
		338	--" -- Nærb M bag Træet.
		339	--" -- A løber.
		340	Ved Muren - A løber
		341	Ved Kajen - Manden med Aarerne.
		342	--" --" -- Martin ned til Føreren
		343	--" --" -- Martin ned i Baaden.
		344	Gade - A kommer løbende.
		345	--" -- " --" --" -- ud af Porten.
		346	Ved Kajen - A løber ned ad Trappen.
		347	--" --" -- A ned i Baaden.
		348	--" --" -- Nærb. Mændene raaber efter A.
		349	--" --" -- Manden ned i Baaden til A.
		350	--" --" -- Manden og A kæmper.
		351	A op fra Baaden.
27)	44	352	Terrasse - M hen til Frk Bell - de ser ud.
		353	Paa Kajen - A og Mændene.
		354	Terrasse - M og Frk Bell gaar.
		355 136	Paa Kajen - Frk Bell og M hen til A og Manden.
		356 137	--" --" -- Nærb. M - Frk Bell og A.
		357	--" --" -- Manden gaar.
		358 138-139-	
		140	--" --" -- Nærb de tre.
		359	--" --" -- Frk B - A og M gaar i Baaden.
		360	Baaden sejler ud.
28)	45	361 141-142	Atelier - Frk B og A ind.
29)	46	362	--" -- A ind.
		363	--" -- Nærb. A tager Revolveren frem.
		364	--" -- --" -- Martin bag Ruden.
		365	--" -- --" -- A lytter - løber.
		366	--" -- A løber ud.
		367	--" -- Nærb. Martin bag Ruden.
		368 143-144	Køkken - A og Fru F ser hen til Vinduet.
		369	Atelier - Nærb. Martin ved Portieren.
		370	--" -- A og Fru F ind.
		371 145	Værelse - A og Fru F ind til Frk Bell.
		372	Atelier - Nærb. M og M.
		373	--" -- Nærb. Hænderne med Revolveren.
		374 146-147-148	
		149	Værelse - Nærb. Fru F - Frk Bell og A.
		375	Atelier - Nærb. M og M.
		376 150	Værelse - Nærb. - de tre.
		377	--" -- Fjernb. de gaar ud.
		378	Atelier - Fru F - Frk Bell og A ind.
		379	--" -- --" --" --" --" -- de ser mod Uret
		380	Uret.
		381	Atelier - Nærb. de tre ser paa Uret.
		382	--" -- --" -- Vasen vælter.
		383	--" -- --" -- de tre vender sig - ser.
		384	--" -- --" -- Vasen paa Gulvet.
		385	--" -- --" -- de tre ser.

Rulle	Afs	Titel	
28)	47	386	Uden for Villaaen - Martin trækker i Tovet.
30)	48	387	Atelier - Vasen vælter ned.
		388	Køkken - Porcelænet falder ned.
		389	Atelier - de ser forskrækket til.
		390	-"- - Nærb. Haanden bag Stolen.
		391	-"- - de tre løber ud.
		392	-"- - Nærb. Haanden bag Stolen.
28)	49	393	Forvarelse - Frk B og A ud.
		394	Udenfor - Frk B og A ser M og M forklædte.
		395	-"- - Frk B og A løber ind.
		396	Forvarelse - Frk Bell og A ind til Fru F.
		397	Udenfor - M og M - Malb. op ad Trappen.
		398	Forvarelse - Nærb. de tre ved Døren.
		399	-"- - "-- Papiret ind under Døren.
		400	-"- - De tre ved Døren - ser paa Papiret.
		401	151 Udenfor - M og M gaar.
		402	Forvarelse - de tre løber.
30)	50	403	Atelier - Frk B - Fru F og A ind.
		404	-"- - Frk B - Fru F og A leder - ser mod Døren.
		405	-"- - Nærb. Malberg bag Ruden.
		406	-"- - "-- de tre - A med Revolveren.
		407	-"- - "-- M aabner Døren.
		408	152 -"- - "-- de tre.
		409	-"- - "-- Malberg.
		410	-"- - "-- de tre.
		411	-"- - "-- Malberg.
		412	-"- - "-- de tre - A skyder.
		413	-"- - "-- Malberg.
		414	-"- - "-- Haanden peger paa Patronerne.
		415	-"- - "-- Malberg.
		416	-"- - "-- de tre.
		417	-"- - "-- Malberg.
		418	-"- - "-- de tre.
		419	-"- - "-- Malberg.
		420	-"- - "-- de tre - A falder paa Knæ.
		421	-"- - "-- Malberg.
		422	153 -"- - "-- de tre - A rejser sig - gaar ud.
		423	-"- - "-- Malberg.
		424	154 -"- - "-- Fru F og Frk Bell.
		425	-"- - "-- Malberg gaar.
28)	51	426	Udenfor - A ud til M.
31)	52	427	Atelier - Nærb. Frk B og Fru F.
31)	53	428	Udenfor - A bänden for Øjnene.
		429	-"- - Nærb. Haanden med Pibe.
		430	-"- - Martin og A gaar.
		431	Have - Martin fører A bort.
		432	Udenfor - Nærb. Malberg.
		433	Atelier - Nærb. Frk B og Fru F.
		434	Ved Muren - M fører A bort.
31)	54	435	Varelse - A føres ind til Fru S.
		436	-"- - Nærb. Fru S tager Tørklædet fra Øjnene.
		437	Atelier - Fjernb. Fru F og Frk Bell.
32)	55	438	Forvarelse - Malberg ind.
31)	56	439	Atelier - Fjernb. Fru F og Frk B rejser sig, gaar hen til Døren.
32)	57	440	Forvarelse - Malberg ind.
31)	58	441	Atelier - Fru F løber ud.
32)	59	442	Forvarelse - M lægger Tøjet.
31)	60	443	Atelier - Nærb. Frk Bell.
32)	61	444	Forvarelse - M gemmer Parykken.
31)	62	445	Atelier - Frk Bell løber ud.
32)	63	446	Forvarelse - M gaar ind.
31)	64	447	Atelier - Malberg ind.
		448	Varelse - Nærb. Fru S og A.
		449	-"- - "-- Martin bag Ruden.
		450	155 -"- - "-- Fru S og A.
		451	-"- - "-- "-- Martin bag Ruden.
		452	-"- - Martin ind til Fru S og A.

Rulle	Afs	Titel	
31)			
64	453		Værelse - Nærb. Malberg.
	454		--" --" --" Frk Bell rejser sig - gaar.
	455	156-157-	
		158	--" --" --" Malberg og Frk Bell.
33)	65	456	Nærb. - Skægget i Lommen.
		457	159 Atelier - Nærb. Frk B - og M - Frk B gaar.
		458	--" --" Frk Bell hen M hen til hende.
		459	160-161- --" --" Nærb. Frk Bell tager Skægget op af
		162-163-	Lommen.
		164	
		460	--" --" Nærb. Martin ind af Døren.
		461	165-166-167 --" --" Martin hen til Frk B og M - gaar igen.
		462	Værelse - Nærb. A og Fru S - Præsten ind til dem.
		463	168 Atelier - --" --" M og Frk Bell.
32)	66	464	Forværelse - Frk Bell og M ind.
34)	67	465	169 Værelse - Nærb. Wiehe i Sengen.
32)	68	466	Ved Muren - Frk Bell og M kommer.
34)	69	467	Værelse - M og Frk B. ind til A og Fru S.
35)	70	468	170 Solnedgang.
34)	71	469	Værelse - A og Fru S vies - Præsten gaar.
		470	--" --" Nærb. A og Fru S.
		471	--" --" --" M og Frk Bell.
		472	--" --" --" A og Fru S.
		473	171 --" --" M og Frk Bell gaar.
		474	--" --" Nærb. Martin hen til A og Fru S.
35)	72	475	Ved Stranden - M og Frk Bell kommer.
34)	73	476	Værelse - Nærb. Martin med Figurerne.
		477	172 --" --" --" A og Fru S.
		478	--" --" --" Martin gaar.
35)	74	479	Ved Stranden - Frk B og M hen - sætter sig.
		480	--" --" --" Martin kommer.
		481	--" --" --" Nærb. Frk Bell og Malberg.
		482	--" --" --" Martin kommer.
		483	--" --" --" Nærb. Frk B og M.
		484	--" --" --" --" M hen til Frk B og M.
		485	173 --" --" --" --" M giver Frk B Hjertet.
		486	--" --" --" --" Martin gaar.
		487	--" --" --" --" Frk Bell og Malberg.
		488	Nærb. Hjertet.